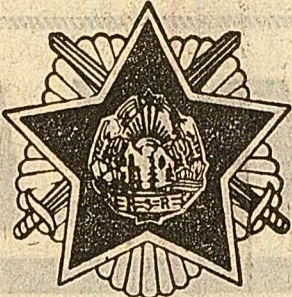

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVIII Nr. 8052

Joi 1 Mai 1969

8 PAGINI — 40 BANI

TRĂIASCĂ 1 MAI

ziua solidarității

internaționale a celor ce muncesc!

IN ANUL XXV

Supusă legilor implacabile ale firii, primăvara nu roșește simultan pe toate meridianele și paralelele terestre. Temperaturile și tacticile mișcării biologice o înregistrează la date diferite. Și totuși pretutindeni, indiferent de aceste deosebiri, în conștiința lumii muncitorească venirea primăverii se identifică cu înflorirea și de mai, cînd o simțim alături de noi, înconjurându-ne sub futurile stîndurilor roșii desfășurate de uriașe forțe ce simbolizează solidaritatea internațională a celor ce muncesc. De peste opt decenii, din anul în care s-a înscris cu roșul jertfei în calendare primul 1 Mai muncitoresc, primăvara a devenit și un anotimp social — al valorii revoluționare, al speranțelor și solidarităților, al trecerii în revistă a tuturor forțelor, de la an la an mai puternice, unite în lupta pentru pace, democrație și o viață mai bună.

La noi, pe pămînturile de lingă Carpați și Dunăre, de la un capăt la celălalt al țării, oamenii ies astăzi umăr la umăr în întâmpinarea mării sărbători, purtînd ramuri în floare și drapelul roșii și tricolor. Ele semnifică angajarea cu toată ființa la opera de desăvîrșire a construcției socialiste, la împlinirea mărețului program al partidului, la înflorirea și progresul multilateral al țării.

Anotimp al marilor declanșări de energie, afit în natura ce se trezește solar, cit și pe planul accelerărilor sociale, primăvara 1969 capătă o semnificație și o dimensiune aparte intrucît se află sub semnul anului 1969, al apropriei sărbătorii a unui sfert de veac de la eliberarea României de sub jugul fascist. Stațiile electronice și mașinile electronice vor avea mult de lucru în pragul sărbătorii pentru a putea cuprinde și ogîndi bogatele bilanțuri, în toate domeniile de activitate, în toate localitățile țării, pe care le oferă istoricului drum parcurs. Dar și în afara cifrelor oricărui cetățean al acestei țări îi apare înmărmăcită și a însemnat, într-un alt de senin răsîmînt istoric, forța transformatoare a socialismului asupra destinelor națiunii ca și asupra destinelor individuale, întăruind și cheuzind libertatea, demnitatea, echitatea și prosperitatea în condițiile unei munci creatoare, puse neprecupeții în stajia colectivității socialiste, a progresului social.

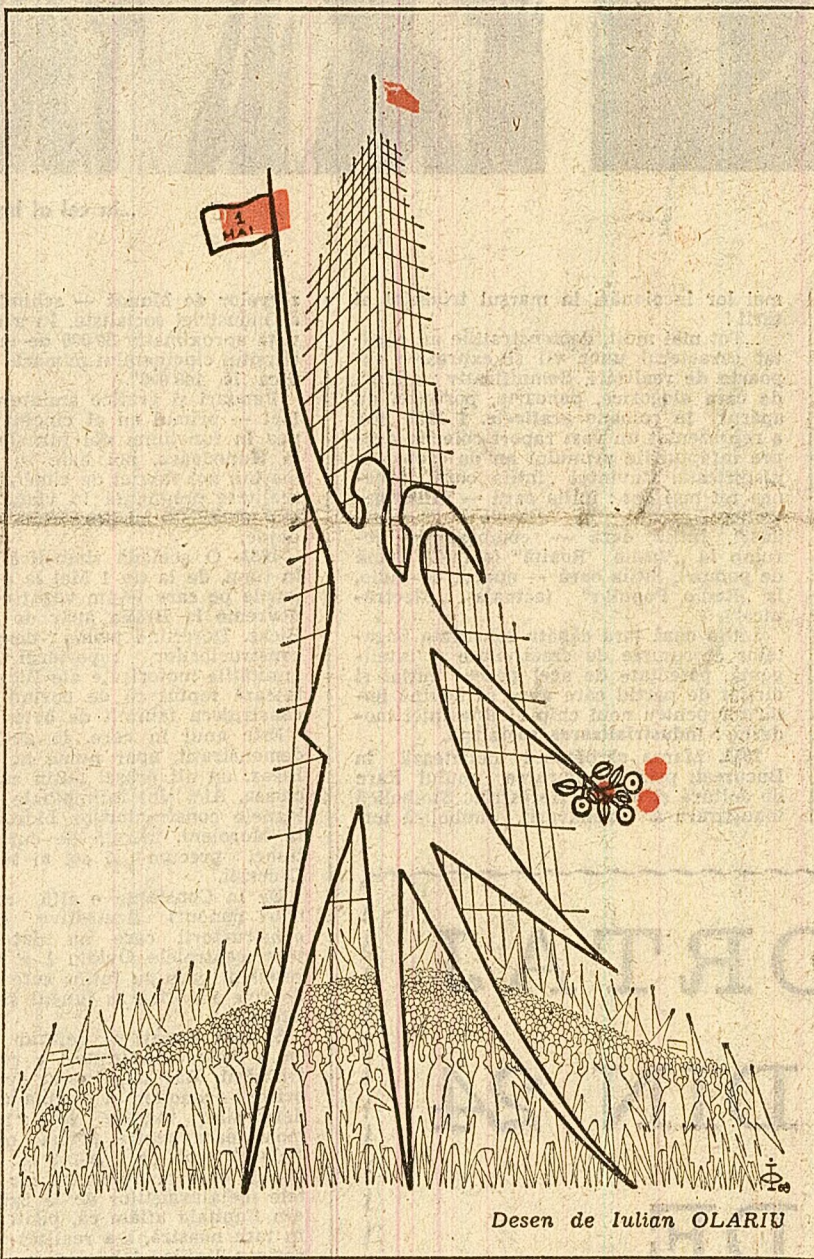
Fată tot afită temeiuri ale optimismului robust care însoțete marile eforturi ale poporului nostru, fiecare act constructiv, fiecare plan de viitor. Este un sentiment reflex al unei plenitudini sufletești, al mîndriei de a fi marior și părtaș la transformarea României într-o țară cu o industrie puternică, în plină dezvoltare și cu o agricultură în plin proces de modernizare, cu o știință și cultură avansate. Optimism care izvoarează din încrederea neîmurmurată în Partidul Comunist Român, din hotărîrea cu care, ca un singur om, întregul nostru popor urmează forța politică conducătoare a societății noastre, stegarul intereselor vitale ale națiunii socialiste.

Stînduri și ramuri în floare. Dar pe lingă aceste simboluri, completîndu-le, coloanele festive ale lui 1 Mai se fac eoc adino al unor împliniri la care au subscris și subscris, la scara amplă a întregii țări, creatorii de bunuri materiale și spirituale. Ei raportează partidului că se împlinesc cu deplin succes Directivile Căgăresului al IX-lea. Astfel, rezultatele obținute în primii trei ani ai cincinalului și prevederile pe anul 1969 sînt superioare planului, oferind certitudinea că cincinalul nu va fi numai îndeplinit, ci și depășit. Dar milioanele de oameni care vor tălăzui astăzi sub faldurile purpurii ale zilei frăției muncitorilor de pretutindeni, care vor îmbrăca în haine de sărbătoare marile noastre piețe și bulevare, aduc cu ei mai mult decît un însușitor caldăsoap al realităților economice, în primul rînd, ei aduc înălțarea, a familiilor lor, a cartierelor noi sau înnoite — imagini stence ale cotidianului socialist, străbătute de voce bună și poartă de viață, de echilibru și încredere în ziua de mine. O retrospectivă asupra peisajului social și uman avînd ca prim punct de reper începutul 1 Mai liber tocea ce încearcă să realizeze un amplu reportaj din numărul de față) ne oferă, pe scara anilor, imagini sugestive în această privință. Comparate, faptele și anii demonstrează grăia permanentă a partidului și statului nostru față de om, față de cerințele sale materiale și spirituale în creștere. Demonstrație a muncii eliberate de exploatare, 1 Mai în România socialistă este și un argument elocvent, că tot ceea ce se construiește este destinat fericirii omului, bunăstării tuturor.

„La baza politicilor noastre stă convingerea că între sarcinile naționale și cele internaționale există o unitate dialectică — spunea de curînd tovarășul Nicolae Ceaușescu. Preocupîndu-ne de progresul economic și social al țării, nu uităm nici un moment de datoria de a aduce contribuția activă la triumful cauzei socialismului și păcii în lume”. Această politică de glas pro-finderilor sermenite internaționaliste care animă poporul nostru, consistentă cu eforturile sale de a desăvîrși edificiul socialist în țara sa reprezentată, în același

(Continuare în pag. a VII-a)

ASTĂZI, LA ORA 9.00, POSTURILE NOASTRE DE RADIO ȘI TELEVIUONE VOR TRANSMITE ÎN DIRECT, DIN PIAȚA AVIATORILOR DIN CAPITALĂ, MITINGUL ȘI DEMONSTRATIA OAMENILOR MUNCII CU PRIILEJUL ZILEI DE 1 MAI.

Desen de Iulian OLARIU

PAGINILE II — III

“MARILE COLOANE CONDUSE DE PARTID PE MAGISTRALA SOCIALISMULUI
REPORTAJ DIN 24 DE REPORTAJE

Cuvîntul cu cele mai profunde rezonanțe

Un sfert de veac de muncă în același loc poate părea mult sau puțin — depinde din ce punct de vedere judeci. Din punctul meu de vedere nu e mult, pentru că e un drum presărat cu destule satisfacții și pentru că acum, la 48 de ani, mă simt în plină putere.

M-am angajat la uzinele „Republica” în 1945, imediat după război. Aș exagera dacă as spune că am avut ca ideal să lucrez în metalurgie. Abia trecuse războiul și multă dintre noi, cei ce ne angajam atunci în producție, nu urmăream decât simpla plăcere de a câștiga cîștig și pline.

Pot vorbi însă astăzi, cu mîndrie, de uzina mea, de uzina noastră, de secția mea. Lucrez la laminorul de 3 toli, sint muncitor și șef de echipă. Ideea principală a rîndurilor pe care le trimis redacției este asta: fiecare dintre cei 25 de oameni ai echipei noastre își dă seama că are o răspundere personală pentru mersul producției în ansam-

blul ei și reușește să facă față acestei răspunderi.

Am trăit în uzină perioade de început al construcției socialiste, cînd elanul nostru în muncă nu era dublat îndeajuns și de o înaltă tehnicitate. Azi, dacă mi-e permis să scriu un cuvînt lăsat uneori în sedintele comitetului de direcție al uzinei, gradul de implicare al muncitorului în procesul de producție este total: a lucra bine nu e numai o chestiune de disciplină sau constinciozitate, dar și de competență și de morală, și de cîștig, și de atitudine omenească, frumoasă, față de tovarășii tăi de muncă. Intr-un cuvînt, dacă lucrezi bine ești om, iar dacă nu, te simți vinovat față de ceilalți și ca om.

O să caut să redau această idee

Vasile TARI
muncitor la laminorul de 3 toli uzinele „Republica” — București

(Continuare în pag. a VII-a)

DEMOSTENE BOTEZ

Simbol al luptei și izbinzii noastre

Zi de-ntii mai, — zeită-a tineretii, —
Ridică pe-ai tăi umeri albi și calzi,
Strălucitoarea amforă solară
Și toarnă pe cîmpia țării mele,
Lumină și căldură, să rodească,
Și-a sufletele oamenilor pune
Seninătatea ta adolescentă.

Zenit al primăverii, — întii mai, —
Alină-n brațul tău toți trandafirii
Și pe obraz, suris de cer senin
Și soare mult pe umerii tăi tineri,
Și dăruiește tot cu dărnicie,
Celor setoși de bucurie

Zeită-a libertății, — întii mai, —
În anii grei de luptă și prigoană,
În suflute de năcăjii ai fost
Icoana unui colț de rai
Pe care îl visai în noaptea lor,
Și-ai fost îndemn, izvor de apă vie.

Ridică-n ceruri trîmbițele toate
Și sună-a slavă și a preamărire,
Că azi poporul meu sărbătorește
Victoria asupra silniciei.
Că sună-n fruntea deselor coloane
Ce au venit cu daruri ca la nunți

Și, din străbuni, cu jocuri neuitate,
Că azi e nunta lui cu libertatea,
Că azi a tineretii, — întii mai, —
Simbol al luptei și izbinzii noastre.

CULTUL MUNCII

Am fost zilele trecute prin mari întreprinderi din zona de sud a Capitalei. Nu e prima oară cînd adaug astfel de călătorii preocupărilor literare, dar nici nu pot să afirm că sînt obișnuit al șantierelor și al uzinelor. Cel mai simplu mi-ar fi să formulez lucrurile astfel: am fost la „Dabubians” și la Uzina de mașini grele din București exact atunci cînd trebuia, exact atunci cînd — sufletește — simțeam impulsul acut să merg acolo. As exagera dacă as spune asta. Simteam, da, un dor nedefinit de schimbare a atmosferei, aveam cunoscîntă, la modul rațional, că anul 25 de la eliberare e un an important. Și mai era ceva: sentimentul justificării de care un scriitor are nevoie întîmpla. Sentimentul justificării în fața momentului și

în fața epocii: ce fac eu, ce trebuie să fac eu, în vreme ce oamenii construiesc țara?

Nu mă pot amăgi cu gin-dui că intrarea în viață, în viața concretă, tumultuoasă, e constituită numai din astfel de vizite. Dar știu, am certitudinea că un scriitor, astăzi, trebuie să dețină conștiința integrală a contextului, a fundalului fertii a obștei care-l naște și care-l îngăduie, conștiința apartenenței sale profunde la eforturile tuturor. Treacă-m, deci, într-un mic grup, în care se afla meru cineva de-al casei, cineva care știa pe de rost amănuntele relevante și esența complexita-

Adrian PAUNESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

Conducătorii de partid și de stat au vizitat Expoziția industrială cehoslovacă

Tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaraș, Virgil Trofin, Ilie Verdet, Janos Fazekas, Manea Mănescu, Emil Drăgănescu, Dumitru Popa, Mihai Dalea, precum și Mihai Marinescu și Ion Păun, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, au făcut miercuri o vizită la Expoziția industrială a Republicii Socialiste Cehoslovace.

La intrarea în expoziție, conducătorii de partid și de stat au fost întâmpinați de Vaclav Vales, vicepreședinte al Guvernului Federal al R.S. Cehoslovace, conducătorul delegației guvernamentale cehoslovace, și membrii acesteia, Karel Kurka, ambasadorul Cehoslovaciei la București, Alfred Lenard, directorul expoziției.

Erau de față Comelnu Mănescu, Bujor Alimășan, Alexandru Boală, Ion Avram, Nicolae Bozdog, miniștri, Dumitru Bejan, prim-adjunct al ministrului comerțului exterior, Victor Ionescu, președintele Camerei de Comerț.

Conducătorii de partid și de stat au vizitat stîndurile expoziției în care este prezentată o mare diversitate de produse ce ogîndesc nivelul actual de dezvoltare al economiei R. S. Cehoslovace. Bogat reprezentată este ramura industriei construcției de mașini — produsele industriei de automobile, mașini-unelte, mașini agricole, mașini pentru construcții, machete ale unor instalații complexe pentru industria energetică, mașini textile și grafice. Sînt expuse, într-o gamă variată, mașini de precizie, produse ale industriei electrotehnice de curenti slabi, produse chimice și farmaceutice, precum și produse ale industriei textile și de confecții, instrumente muzicale,

bijuterii, porțelanuri, cristaluri, obiecte de artizanat.

În timpul vizitei, oaspeții au primit explicații ample referitoare la calitatea produselor, precum și asupra modului de funcționare a mașinilor și utilajelor.

Tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer și ceilalți conducători de partid și de stat au apreciat nivelul tehnic la care sînt realizate produsele, precum și modul de organizare a expoziției. Președintele Consiliului de Stat și-a exprimat convingerea că expoziția va contribui la dezvoltarea și adîncirea, în continuare, a colaborării economice româno-cehoslovace.

Înainte de plecare, tovarășii Nicolae Ceaușescu și Ion Gheorghe Maurer au consemnat în cartea de onoare a expoziției: „Expoziția cehoslovacă ne-a oferit o grîitoare, imagine a progreselor obținute de poporul cehoslovac în organizarea și dezvoltarea unei industrii de înalt nivel tehnic. Ea constituie o semnificativă expresie a talentului, pregătirii tehnice și capacității de creație a muncitorilor și tehnicienilor, a inginerilor și specialiștilor din industria socialistă a Cehoslovaciei.

Felicitudin din inimă pe organizatorii expoziției, urăm poporului Cehoslovaciei frățești noi și mari succese în dezvoltarea economiei și în ridicarea nivelului de trai, în edificarea socialistă a patriei sale.”

Vicepreședintele Guvernului Federal al R. S. Cehoslovace, Vaclav Vales, a mulțumit conducătorilor de partid și de stat pentru vizita făcută și pentru cuvintele de căldă apreciere la adresa expoziției și a produselor prezentate.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășii Ion Gheorghe Maurer, a primit, miercuri la amiază, pe tovarășul Vaclav Vales, vicepreședinte al Guvernului Federal Cehoslovac, aflat în România cu prilejul deschiderii Expoziției industriale cehoslovace.

La primire a participat tovarășul Ion Păun, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Oaspetele a fost însoțit de Karel Kurka, ambasadorul Cehoslovaciei la București.

În timpul întrevederii au fost abordate probleme privind dezvoltarea relațiilor economice româno-cehoslovace, în avantajul ambelor țări. În numele Guvernului Federal Cehoslovac, oaspetele a exprimat calde mulțumiri guvernului român pentru sprijinul acordat organizării Expoziției industriale cehoslovace.

Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

Dr. Antalffy ANDRAS

(Continuare în pag. a VII-a)

Temelia trainică a socialismului

Partidul ne-a deprins să folosim prilejurile sărbătorilor într-un scop practic, pentru o meditație asupra drumului parcurs, pentru o analiză lucidă a punctelor de succes și a sarcinilor care ne mai rămîn în față.

Marea sărbătoare a clasei muncitorești din toate țările și zilele premergătoare celui de al 25-lea August se desfășoară la noi în condițiile unei permanente adînciri a democrației muncitorești, ale unei munci perseverente pentru dezvoltarea cit mai largă a responsabilității civice.

Democratismul și responsabilitatea sînt două noțiuni care se condiționează și se stimulează reciproc. În țara noastră există o proprietate colectivă, socialistă, asupra mijloacelor de producție, iar puterea de stat se află în mâinile poporului însuși, condus de forța sa cea mai înaintată — Partidul Comunist Român. Aceste condiții social-economice de temelie permit partidului nostru să promoveze hotărît principiile democrației

socialiste, să înmulțească și să dea forță formelor prin care masele populare pot participa la conducerea nemijlocită a statului. Aceasta are ca urmare frică și logică creșterea interesului maselor populare în rezolvarea treburilor obștești, sporirea elanului și a simțului lor de răspundere.

E logic: atunci cînd știți că rezolvarea unei probleme depinde de tine, îți dai mai multă osteneală, o tratezi cu mai multă răspundere. Firmește, e vorba de un raport reciproc. Marea răspundere civică pe care au dovedit-o cetățenii patriei noastre de-a lungul anilor a dat temelie — la rîndul ei — unei și mai largi dezvoltări de către partid a formelor democratice. Această înrîurire reciprocă a făcut ca România contemporană să fie un stat caracterizat nu

Dr. Antalffy ANDRAS

(Continuare în pag. a VII-a)

MARILE COLOANE PE MAGISTRALA

Memoria umană are o fermecătoare ciudăţenie: nu poate funcţiona fără axe de sprijin. Fără puncte cardinale pe harta vremii. Fără pivoţi calendaristice în jurul cărora să cristaliceze cavalcada amintirilor, iureşul ireversibil al zilelor şi nopţilor, în zăpăzirea pivot al memoriei noastre colective este ziua de 1 Mai!

Evocarea ar trebui, poate, să-şi deruleze firul mai de mult... De la primii Armindeni proleteri din ţara noastră, pe care, pe lângă figura de bărbai mustăcioşi, purtând şepci sau gambete, care înălţau în bătaia vântului primăvaraţele înflorite flămuri purpurii, înflorite lozinci proletere şi cadentau înfilele marşuri muncitoreşti pe uliţele încă somnolente ale firgurii patriarhale... Sau de la primele arestări şi schingiuiri de militanţi ai mişcării revoluţionare în precăzuta această zi, care, devenită „trădăşie roşie”, începea să însuflească furtiv al panieli sub faţada de străluciri iluzorii şi curăsa de seifuri solide a unei orânduiri ce se voia, „prin graţia lui Dumnezeu”, eternă şi inextinguibilă.

Nu sînt în intenţia noastră — şi nici n-am avea altă spaţiu la dispoziţie — să întreprindem o investigaţie istorică pe diagonala de foc a secolului de mişcare proletară din ţara noastră. Ţelul pe care şi-l propun aceste pagini — fel inevitabil limitat în timp — izvorăşte însă din certitudinea continuităţii idealului revoluţionar pe pământul românesc. Ideal ridicat de partidul comunistilor pe supremul postament — POSTAMENTUL FAŞTEI, AL CREAŢIEI — în ultimul sfert de veac de istorie a României contemporane.

Trăim, deci, al 25-lea 1 Mai liber! A 25-a coloană îşi rimează azi pasul descătuşat, îşi revarsă azi energiile nezădărnice de la un capăt la altul al patriei socialiste! Cum au fost toate aceste coloane?

Amintirile sînt încă proaspete: le păstrează nu numai colecţiile ziarelor, nu numai imagiile jurnalelor cinematografice, dar şi memoria contemporanilor noştri, chiar şi celor din generaţiile de mai tîrziu. În amintirea noastră, încărcată de suflul respiraţiei umane, de cloacul fierbinte al băştiiilor, de înversurarea înfringerii obstacolelor, de elanul urcuşului neîstovit, de pasiunea angrenării în dinamica accelerărilor moderne, de efervescenta tot mai înalţilor aspiraţiilor colective, convertite cu lucidă cutuzanţă de partid în planurile impetuozelor noastre înaintări.

Fieşte, nu toată istoria acestui sfert de secol — epocă fundamentală pentru destinul ţării — încapă în colajul caleidoscopic pe care ne-am străduit să-ţi oferim Ţării numai reflexele ei incandescente. Pe faldurile steagurilor. Pe chipurile oamenilor.

O zi ca aceasta nu se poate uita. Gravă în apă tare de memoria colectivă, imaginea ei — transmisă din generaţie în generaţie — intră, simplu şi frumos, în legendă.

Să ne amintim de atmosfera zilelor şi săptămînilor care au precedat-o. Fără această atmosferă e greu, dacă nu imposibil, să-ţi simţi suflul şi vibraţia, să-ţi cuprindă plin dimensiunile şi semnificaţiile.

Nici nouă luni nu trecuseră de la marea înstrăiere, organizată şi condusă de partid, care doborea dictatura fascistă a Antonescilor... Nici două luni nu se scuseră de cînd masele, ieşite în stradă, insuflite de cuvîntul şi exemplul eroic al comunistilor, alungaseră de la putere guvernul reacţionar, instalînd primul guvern din istoria ţării care reprezenta interesele poporului, guvernul de largă concentrare democratică dr. Petru Groza... Nu era nici o lăună de cînd satelitul european cuprins de învolbură transformase prima lovitură mortală dată exploatare de pămîntul românesc... În mijlocul ruinelor încă fumegînde, primind pe cartea raţii derizorii, sute de mii de oameni trăiau sentimentul înălţător al libertăţii, al unităţii, al puterii.

Două sute de mii de ostaşi români luptau în zilele acelea vitejeşte, în strînsă frăţie cu ostaşii sovietici, pentru alungarea hitleriştilor din România şi din Cehoslovacia; paginile ziarelor erau zilnic împestrate de numele cu rezonanţă exotică ale localităţilor eliberate. „Totul pentru front, totul pentru victorie!” devenise nu numai o deviză de luptă, scrisă cu litere mari pe toate zidurile valide ale oraşelor şi satelor, ci o realitate naţională.

Şi mai era un element covârşitor pentru definirea acestei atmosfere: marea uragan elaborator care izgonise negurile de pe cerul bălăne Europei... O zi înainte de 1 Mai avuseser loc joncţiunea armatelor aliate în inima Germaniei... Trupele sovietice ocupau în Berlin cartier după cartier, purtau bătălii de stradă în preajma Reichstagului... Pe 30 Aprilie, în ziua de Victorie, a Pîcii îndelung visată, cu ardore jinduite!

Pe una din paginile numărului festiv al „Scintei”, numărul tipărit, cu sacralitate, „în roşu”, pe care se va domina întreaga sărbătoare, se puteau citi stihii cadentînd parca paşii coloanelor ce aveau să umple o viaţă de strălucire Capitală: „Pe vechile, ruginitele coarce / Cum am să citim, să descînt această noaptea înălbă, / Ce vine năvălind-n tropot; / Intilni Mai stobod / Pe românescul pămînt!”

Cum am putea să redăm mai sugestiv vigoarea şi tumultul acestui neuitat 1 Mai decât recitînd în repertoriul nostru publicat atunci de „Scinteia”, reportaj în care vibrează emoţia inegalabilă a martorului ocular?

„Muncitorului care, ani de-a rândul, a păţinit oprămiri şi întemniţări, aude în ziua de această sărbătoare, prima lui sărbătoare liberă, la care a sperat atîta, primul lui 1 Mai liber, în care să-şi poată manifesta fără teamă gîndul şi curiile... Bucureştii rîde, Bucureştii e în sărbătoare, Bucureştii fremetă de o bucurie nouă, pe care zidurile lui bătrîne nu au mai văzut-o pînă acum. Coloane nesfîrşite trec pe cîntecul Dimboviţei, pe bulevardul Brădărin, pe Calea Victoriei, pe această Cale a Victoriei al cărei asfalt a fost stropit de singele patrioţilor în ziua de 24 februarie...” (n.n. era vorba de singeroasa repriză de către guvernul Rădescu a demonstraţiei în favoarea instaurării guvernului Groza).

În faţa tribunei, ridicată în mijlocul ruinelor ce mai „ornau” încă Piaţa Victoriei, trec, în ovălele multîmii, primele care alegorice din istoria demonstraţiilor muncitoreşti din ţara noastră. Ce zugrăvea ele? Impunctual car al cereşilor înfăşuiea un enorm cicoan întip în zălele unui lanţ asupritor. Alături de această reprezentare patetică a triumfului libertăţii se făc apărută înfloră imaginea de muncă: carul textilistilor era împodobit, potrivit relatării reporterului, „cu răboabe moderne care tes în ritm vioi”, în vreme ce muncitorii de la „Malaxa” îşi exprimă voinea de a participa entuziast la reconstrucţia ţării prin macheta unui automobil pe care-l reparaseră în zilele acelea.

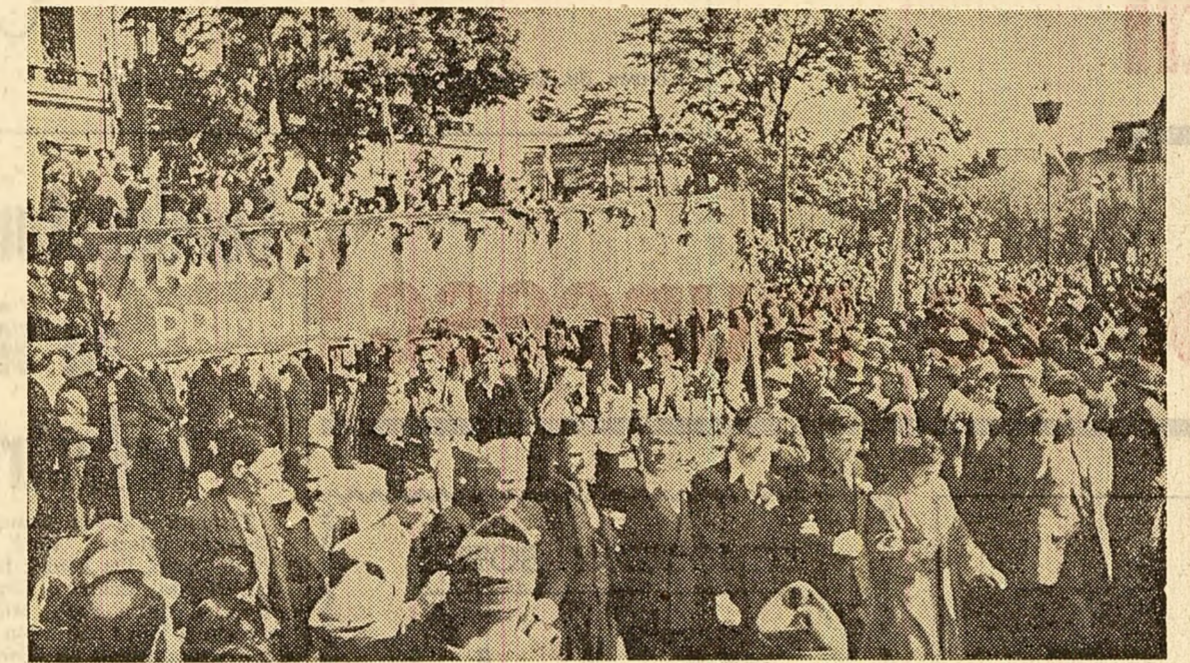
La Petroşani, în vechia citădă a „căr-bunariilor”, coloana demonstraţilor e deschisă de o brigadă de mîri care merge mai cu zăpăzire, însoţite de evidenţiat pe ţară printr-un comunicat al Preşedinţiei Consiliului de Miniştri pentru faptul că „într-un timp de 8 ore au scos 33,5 tone de cărbuni”.

Numele unui dintre membrii acestei brigăzi ne-a fulgerat din pagina îngălbenită a zăriei de parcă am fi întilnit înfăşu simbolul intruchipat al memorabilei zile pe care o evocăm: Ion Popov. E un nume autentic, dar pare, la distanţa sferului de veac, înconjurat de o aură legendară. Intr-adevăr, la 1 Mai 1945, un întreg popor, milioane de Ioni, au defilat pentru intilnia oară cu sentimentul că, peste toate greutăţile şi opreliştile ţara e a lor. Şi tot pentru intilnia oară şi-au privit, cu încrederea însufleată de comunisti, viitorul drept în faţă.

„Răsfolim mai departe hronicul vii al acestor ani de cîltorie. Nu întodeana noile edificii se pot ridica gospodăreşte o dată cu temelile. În anumite împrejurări se cer mai întâi înlăturare mormanele de dărîmături şi moloz ale trecutului, se cere curăţat locul — pentru viitoarele schele.

1 Mai 1946. Voind parcă să ilustreze acest adevăr, zărele informau cu cîteva zile înainte: „Pînă la 1 Mai Piaţa Victoriei va fi curăţată de moloz şi dărîmături. Alături de muncitorii din Bucureşti dau ajutor şi un grup de mineri din Valea Jiului care au sosit cu explozibil, catalipare, dar mai ales cu experienţa lor de specialişti la lucrările în piatră”.

Fără trecea prin nevoi şi greutăţi cumple. Seceta îşi arăta colţii. Urmarile războiului — erau vizibile nu numai în rănile clădirilor, ci şi în

De la Intilni de Mai al marilor bătălii...

...la cel al hotărîtoarelor izbîni

viaţa cotidiană a fabricilor, a satelor. Patronii sabotau producţia, tăind şurubii masive de materii prime. Reacţiunea îşi întea provocările, mergînd pînă la negocierile pentru a produce turburări şi panici, pentru a împiedica desfăşurarea normală a demonstraţiilor de 1 Mai, ucigăşi plătiţi încercau să răspîndească teroare.

Numerose festive ale zăriei publică înfăşu cu impetuozitate o veste care sublinia elocvent atmosfera de calm şi hotărîre, de efort îndirijit care domnea în rîndurile clasei muncitoare: „Guvernul a primit darurile muncitorilor cereşilor şi minierii”. În cadrul unei manifestaţii entuziaste, la Gara de Nord reprezentanţii guvernului democratic luseră în primire o locomotivă şi zece vagoane clasă luate gratuit de cereştilor de la „Griviţa Rosie”, o locomotivă, patru vagoane clasă şi 19 vagoane marfă luate gratuit de cereştilor din Timişoara, Oraviţa, Caransebeş şi Lugoj, 480 tone cărbuni dăruiţi din cot lor de minierii din Comăneşti.

În 1946, noile reflexe ale istoriei — care îşi preceptua această nestemate cu înfinită meliorării în Comăneşti.

Prin ei, prin aceşti purtători de salopete albastre, răzbată pînă în pielea oraşelor ecoul entuziasmului patriotic şi revoluţionar ce zămislea primele înfăşuri ale socialismului pe pămîntul românesc — Bumbeşti-Livenzi, Agnita-Botorca, Salva-Viseu, Ceanu Mare-Cluj, Lunca Prutului, APACA, Hunedoara. Tineretea acelor ani a devenit cu anul fenomenul continuu şi definitiv al societăţii noastre: tinereţea fără bătrîneţe a constinţei actului de creaţie, adevărată care nu se măsoară după datele de stare civilă, ci după certitudinea de naştere a unei epoci istorice.

Şi mai înfăşu un aspect inedit în coloanele de demonstraţii ale aceluia: pe reverele hainelor au apărut intilnia oară scrierile solemne ale unei epoci metalice. Citiră sute de mineri, lăcăşii, forjori, tesară, profesori, actori, scriitori, acţivişti de partid li se decernase cu o zi înainte prima decoraţie a Republicii, în acord simbolic cu înaltul sens al sărbătorii Intilni de Mai: „Ordinul Muncii” — care reţea, unii dintre cele mai aplaudate care alegorice reprezenta o locomotivă purtînd următoarea inscripţie: „Locomotiva viitorului o vom construi noi!”. Ce forţă de pînă mai putea săvîli această marea împetuozitate a coloanelor care personificau în mii de chipuri umane încrederea în viitor sădită de comunisti în conştiinţa maselor?

„Tenaţitate” — iată cuvîntul care sintetizează revolutiv atmosfera din preajma lui 1 Mai 1947. Editorialul numărului festiv al „Scintei” era expresia cea mai directă şi mai elocventă a dialogului sincer, deschis, plin de un înalt simţ de răspundere, pe care îl desfăşura partidul comunistilor cu masele, cu ţara: „Încercările momentului, oricît de aspre ar fi ele, nu ne pot împiedica să vedem că, la sfîrşitul strădărilor noastre, se desenează orizonturi mai luminoase”, iar, ca o concretizare a acestui îndemn, în acelaşi număr de ziar o ştire vesteă că, lucrînd cîte 16 ore pe zi (şi primind pînă doar de patru ori pe săptămîna, cîte 300 de grame de persoană), muncitorii de la Reşiţa recăduseră, în cîntea zilei de 1 Mai, cuptorul Martin nr. 2.

În zilele de dinaintea lui 1 Mai cartierele de la marginea oraşelor fuseră literamente inundate de manifeste ale partidului „istoric” care îndemna muncitorii să nu răspundă chemării partidului şi să boicoteze demonstraţia de 1 Mai.

Bunul simţ tradiţional al celor mulţi, în frăţească simbioză cu încrederea tot mai puternică în partid, în cuvîntul lui, s-a dovedit şi de astă dată mai tare decît stupiditatea erijată în doctrină politică: în coloanele demonstraţilor din întreaga ţară au păşit din nou sute şi sute de mii de oameni, revîrsîndu-şi iar tumultul generos al voinţei de mai bine pe străzile centrale ale marilor oraşe.

Un fapt care atunci a prilejuit presei o simplă remarcă, dar care azi ne emolionează cu fiorul primelor împururii primăvaraţele: la Brasov, sub poalele Timpei, coloana fusese deschisă de primele 30 de tractoare produse de I.A.R.-Ist. Intilniul tractorist leşise de pe porţile uzinei în preajma Anului Nou. Muncitorii I.A.R.-urii se angajaseră să fabrică pînă la 1 Mai un număr de 20. Era prima lor depăşire de angajament: cu zece în plus. Cite nu le vor urma!

„Zi de zi / vom munci, / Ţară noastră vom cântă / vîră aburii Pietei Victoriei de lozincile unui nou impuls de entuziasm generat de zorii unei noi realităţi sociale şi umane: era 1 Mai 1948, primul 1 Mai în România devenită, prin nestîmătată voinţă a celor ce munceau, Republică populară. Intilnia orînduirii de stat republicană din istoria ţării!

Străzile deveniseră tot mai neîncăpătoare pentru exuberanţa dezinţuită de elanului colective: pe caldarîmul lor păşea o nouă Majestate — Majestatea sa poporul, pentru intilnia oară stăpîn pe propriul său destin, pentru intilnia oară unic beneficiar al strădănilor sale.

Coloanele scandătează neîntrepruţ numele partidului şi al ţării — prin spiritul revoluţionar şi luciditatea sa clarvăzătoare, prin politica sa ştiinţifică, izvorită din interesele fundamentale ale poporului — urcau tot mai înalt treptele încrederei maselor, dovăduindu-se în ochii lor simţul forţei politice capabile să asigure progresul neîntrepruţ al României, bună starea poporului ei.

Nu numai la Bucureşti, dar şi în multe

mei lor înconlării în marşul triumfal al ţării!

„Tot mai mult, demonstraţiile au căpătînt caracterul unor vii şi expresive rapoarte de realizări. Semnificativ: alături de care alegorice, pancarte, portrete, au apărut în coloane graficele. 1 Mai 1950 a reprezentat un vast raport colectiv despre înfăşurile primului an de economie planificată. Cuvîntul „intilnia oară” revenea tot mai des: intilnia oară — utlaj petrolier produs la uzinele „23 August”, intilnia oară — combină de pomb la „Vasile Roată” (actuala uzină de pompă intilnia oară — aparat de radio, la „Radio Popular” (actuala „Electronica”).

Intilnia oară ţara căpăta constinţa bogătelor ei resurse de creativitate şi inteligenţă, potenţate de acel proces iniţiat şi dirijat de partid care avea să devină hotărîtor pentru nou chip al României moderne: industrializarea socialistă.

1951. Marea sărbătoare debutează în Bucureşti prin înşurarea noului Parc de cultură şi odihnă Herăstrău. Simbolică inaugurare a Primăverii, simbolică tot-

zervelor de Muncă — schimbul de mine al industriei socialiste. În aceste şcoli învăţă aproximativ 90 000 de tineri iar spre sfîrşitul cincinalului numărul lor se va ridica la 140 000”.

Panourile grafice amintesc că în anul 1951 — primul an al cincinalului — s-au pus în funcţiune noi furnale şi cuploare la Hunedoara, noi hale în industria de maşini, noi fabrici de ciment. Devenit o realitate pregnantă în viaţa ţării, industria socialistă îşi pregăteşte cadre de naştere.

1953. O acclădă simbolică se arăstăse în timp, de la un 1 Mai la altul. Prototipurile pe care le-am văzut cu un an mai devreme la Brăila apar de astă dată la Bicaş. Descriind prima demonstraţie a constructorilor, reporterul se numeşte „unităţile muncitoreşti ale Bicaşului” şi releează faptul că de curînd a început construirea fabricii de beton.

Este anul în care, în geografia marilor demonstraţii, apar nume noi. Alături de Bicaş, un alt oraşel purin cunoscut: Pucioasa. Aici sînt înfăşurate cu un an mai devreme la Bicaş, un alt oraşel purin cunoscut: Pucioasa. Aici sînt înfăşurate cu un an mai devreme la Bicaş, un alt oraşel purin cunoscut: Pucioasa. Aici sînt înfăşurate cu un an mai devreme la Bicaş, un alt oraşel purin cunoscut: Pucioasa.

De la Constanta o altă relatare: cu mari panouri ilustrative demonstrează constructorii care au dat în funcţiune termocentralele Ovidiu I şi Ovidiu II şi releează care au întins sute de kilometri de fire electrice în lungul si-n lătul Dobrogei.

Sîntem tentaţi să definim acest 1 Mai ca o primă confirmare a roadelor electrificării. Dar împetuozul avînt şi largul orizont economic al cincinalului se refuză definiţiilor înguste. Iată: la Reşiţa demonstrează pentru prima oară coloana Fabricii noi de maşini şi constructorii noului oraş muncitoresc, iar din pancartele metalurgistilor de la uzina „Vulcan” din Capitală aflăm că pentru intilnia oară în ţara noastră, s-a realizat fabricarea în serie a linilor tehnologice de ciment.

Şi încă un amănunt care a scăpat unor reportajii: în rîndurile demonstraţiilor din Capitală coloana Institutului „Floresc-Bucureşti”. Sînt cei ce au tras pe lanţeturile contururile Parcului de cultură şi sport „23 August” şi ale studiourilor cinematografice de la Buftea.

1955. Lăună de apăsătoare obliga să reţinem din amplul reportaj pe care îl dăruieşte în Piaţei — nouă zonă petroliferă a ţării — o instalaţie de foraj a înregistrat în cîntea lui 1 Mai un record naţional: 5168 metri granic pe lună; la Braşov sînt viu aplaudaţi muncitorii de la uzinele „Steagul Roşu” care au obţinut importante succese în lupta pentru a da patriei maşini şi utlajele tot mai perfecţionate.

La anul următor, ziua de 1 Mai 1955 găseşte întreaga ţară într-o vibrantă atmosferă de entuziasm şi de efervescentă creaţie — este ultimul an al primului cincinal, an de înfăşuri şi succese reînnoite. Însoţit de chemările partidului, mobilităţi de planurile îndrăznete care prind viaţă sub ochii şi sub miniele lor, oamii muncii raportează în faţa tribunelor realizări fără precedent în edificarea unei economice socialiste.

Sîntem doar în ziua de 1 Mai, dar peste 200 de întreprinderi din ramurile industriale grele si-au îndeplinit planul cincinal şi lucrează în contul anului 1956. De asemenea, după numai şase ani de la istorica Hotărîre din 3-5 martie 1949, peste 150 de gospodării agricole colective si întovăşirii agricole si-au trimis reprezentanţii în marile coloane. Din oraşele noi, ridicate din temelii în ultimii ani, primim reportaje emoţionante despre entuziasmul coloanelor de demonstraţii însufleţite de marile succese obţinute în ultimul an al cincinalului.

1956. În acest an ne aflăm în tribunele din marea piaţă centrală a Hunedoarei. Am încercat să descriem şi atunci avînturile cu care au fost primite coloanele de constructori ai furnalului de 700 mc, primul furnal de asemenea dimensiuni din ţara noastră. Pe pancarte şi grafice, conţinutul raportului care fărnal se află în probleme de rodă şi că producţia lui a nălă va fi de 1,5 ori mai mare decît întreaga producţie de fontă realizată în România anulul 1958.

Alături de temelia siderurgică a ţării — energetice. Trimisul nostru la Bicaş comunită: „Ghilande de brad împodobite sărbătoreşte intrările în tunel şi în punctele de lucru de pe santier. Marea

dica vertiginos pe temelile de oel şi beton aşezate cu chibzuia şi temelie în anii primului cincinal, urmînd planurile elaborate ştiinţific, cu clarvizune, de partidul comunistilor.

Iar clasa muncitoare, clasă în asalt în toate etapele istoriei noastre moderne, se dovedeşte fermentul eroic al marilor geneză făuritoare de eră nouă.

1957. Mereu în primele rînduri ale demonstraţiilor, dar, mai ales, mereu în primiele pînduri ale metelurgiei româneşti, muncitorii şi proiectanţii uzinelor „23 August” trec prin faţa tribunelor cu un caracter alegoric reprezentînd — în machetă, desigur! — noile agregate fabricate recent pentru industria chimică. E doar o mică, modestă „avangardă” a anilor ce vor urma, anii spectaculoşi ai petrochimiei româneşti.

Mesajele agriculturii socialiste trec prin marea piaţă anunţînd eveniment plin de semnificaţii: peste 800 000 de familii de tărani muncitori s-au unit în circa 12 000 gospodării colective si întovăşirii agricole; raionul Oltenia este cooperativizat în întregime. Recoltele bogate obţinute prin mecanizarea şi chimizarea agriculturii, prin folosirea metodelor agro-zonice avansate, conving tot mai multe familii ţărăneşti de marile avantaje ale muncii în comun.

La Brasov demonstrează primele tractoare din seria „Universal-26”, iar la Iaşi sînt aplaudaţi constructorii noilor cartiere Păcurari şi Aurora si ai cîmbelurilor studenţeşti din Copou şi Sărrăre.

Începerea demonstraţiei din Piaţa Aviaţiei este dominată de un sentiment tot mai obţinut de olimpicii români la Melbourne cu cîteva luni mai devreme.

„Trec fără întrerupere coloanele lui Mai, defilează în ritmurile lui mai dinamice ale înfăşurilor care schimbă faţa ţării, bucurîndu-se în aducîndu-ţi tinuturi odinoare crospe, plăsină-le pe orbita civilizaţiei socialiste.

Oamenii sînt, vizibil, din ce în ce mai bine îmbrăcaţi, mai bine hrăniţi. Nu sînt înfăşu în coloane, desigur, exhibiţii vestimentare: dar domneşte o mereu mai rădăc bucurare a sentiment tot mai ascuţ şi mai fecund al dependenţei nemulţumite dintre efortul omului şi traiul său cotidian.

În multe localităţi Intilniurile de Mai ale anilor 1958 şi 1959 prilejuiesc primele demonstraţii şi serbări muncitoreşti. E si fieresc: pe întinderi cutierate atîdată doar de vînturi, acolo unde se legăna cîndva în soare holde, au răsărit primele pălenjenisuri de schele şi conducte ale noilor edificii industriale.

Asa s-a întimplat la Borzeşti, în Lunca Trotuşului, unde bătrîmul „stăru” al lui Stefan S-a pomenit dînt-o dată înconjurat de un lanţ de rafinării, uzine chimice, de cauciu sintetic. Asa s-a întimplat la Săvineşti, unde Bistria a început să oglindească în apele ei repezi o zvelită siluetă industrială — citădăa roşie şi roşie năului. Asa s-a întimplat la Chişinău, lângă Brăila, unde se profila, impuătoare, împărăţia celulozei şi hîrtiei.

La Bucureşti, cortegiul demonstraţilor cuprindea intilnia oară un grup numeros care înălţă spre tribune o nouă emblemă: F.M.B. Unii dintre privitorii curioşi, se întrebau care e semnificaţia acestor iniţiale. „Cunoscătorii” le răspundeau descendent: „Fabrica de mase plastice Bucureşti”. Sînt cei care confecţionează din materiale plastice conducte, poşete, farfuri, serviete, dantele.”

Tara întreagă trăia o nouă pasiune: chimia. În coloane, oameni de cele mai felurite meserii discutau cu dezinvoluită despre polimeri şi octani, despre electroliză şi crăcări. Sub învelşul fonetic al acestor cuvinte cu sonorităţi ciudate, oamenii desluseau, instinctiv, ceva esenţial, o iradiere din zonele de lumină ale viitorului. Iar în unele, deocădată misterioase, ale noilor zănele vedea embleme ale unui amplu proces istoric menit să pună pentru intilnia oară în valoare avînturile care atîdată se înroşeau pe apa simbeli.

Ştiinţa în multiplele ei înfăşuri ultra-moderne începea, de asemenea, să fie prezentă familiară în coloane. Lîngă o carte uriasă, pe cotorul căreia scria „Ştiinţa în slujba păcii şi socialismului”, trecea carul alegoric pe care se afla ma-

REPORTAJ DIN 24 DE REPORTAJE

dată prin sensurile sale: primele roade ale reconstrucţiei, primele mari eforturi economice din oglindesc în primele amenajări şi construcţii cu caracter social-cultural.

Dar lăstă că imensele coloane pătrund în vasta piaţă. Alături de mari pancarte închinăte celei de-a 30-a aniversării a Partidului Comunist Român, „un urias car alegoric reprezintă macheta unei locomotive şi a unor vagoane de clasă întîrînd sub cinci arcade roşii — anii Cincinalului”. Era, desigur, macheta unei locomotive cu aburi, pentru că sutele de locomotive Diesel electrice care brăzdează azi ţara sălăşuiau încă în visurile unor proiectanţi vizionari. Şi totuşi, primul cincinal al ţării demarase cu mii de cai putere. Corespondenţii nostru din Reşiţa ne relatea că în luna martie s-a obţinut cea mai mare producţie de oel din istoria Combinatului siderurgic.

Împetuoză demonstraţie a oamenilor muncii din Capitală — este prima demonstraţie de 1 Mai la care participă 500 000 de bucureştieni, aproximativ jumătate din populaţia oraşului de atunci — sugerează un bilanţ şi, totodată, un început. Pancartă anunţă că prin realizarea planurilor anuale de stat din 1949 şi 1950 producţia industrială s-a dublat faţă de 1948 şi, în acelaşi timp, subliniază sensurile unor planuri grandioase: planul de electrificare, planul de mecanizare a agriculturii, caracterizînd cincinalul ca un mare program al construirii bazei economice a socialismului în România.

„Se aude dăduţ de motoare. Din tribune izbucnesc urale şi toate privirile se îndreaptă spre cele două maşini roşii ce înaintează în piaţă. Sînt tractoare cu serie KD 35 fabricate pentru prima oară în noi în ţară... Culoarea albastră înucă pentru cîteva minute piaţa; sînt constructorii Casei Şcolii care poartă o imensă pancartă”. În cîntea zilei de 1 Mai si aniversării partidului, se termină montarea rotativei!”

„Locoană de tărani defila sub mari pancarte cu chemări înspirate din Rezoluţia Planării Comitetului Central din 3-5 Martie: si asupra ogoarelor ţării începea să bată un vînt nou, aducător de progres şi bună stare. Din loc în loc cite un mare panou anunţa prezenţa primilor mecanizatori ai abia înfăşurilor S.M.T.-uri. Nu peste multă vreme, la începutul acelei veri, aveau să ia fiinţă în diferite puncte ale ţării primele cinci nuclee ale agriculturii cooperativiste. Şi tot pentru intilnia oară coloanele au

UN MOMENT DE INSEMNAȚATE ISTORICĂ ÎN DEZVOLTAREA MIȘCĂRII NOASTRE MUNCITOREȘTI

Anul marilor aniversări — împlinirea a 25 de ani de la eliberarea României de sub jugul fascist — cuprinde totodată aniversarea creștii în aprilie 1944, a Frontului Unic Muncitoresc, eveniment de mare însemnătate în procesul de urcare a tuturor forțelor antihitleriste care, la 23 august 1944, auveau să răstoarne dictatura antonesciană și să alăture țara coaliției antifasciste. Importanța deosebită a creștii Frontului Unic Muncitoresc decurge din acelasi timp din faptul că el a reprezentat primul pas în realizarea unității mișcării noastre muncitorești, influențând ca atare întreaga dezvoltare a luptei revoluționare în România. Tocmai unitatea de acțiune, consolidată și ridicată ulterior pe o treaptă superioară prin creșterea partidului unic marxist-leninist, a constituit premisa fundamentală pentru asigurarea rolului conducător al clasei muncitoare în revoluția și construcția socialistă, pentru îndeplinirea cu succes a misiunii ei istorice de construire a orizontului noi pe pământul României.

Gh. TUȚUI
cercetător științific principal
Institutul de studii istorice
și social-politice de pe lângă C.C.
al P.C.R.

mișcării muncitorești în lupta antifascistă, ca și de dezvoltarea mișcării de rezistență în rândurile celor mai largi mase ale poporului, de victoriile istorice obținute de forțele armate ale Uniunii Sovietice și ale celorlalte puteri din coaliția antihitleristă. Constituția, în vara anului 1943, a Frontului Patriotic Antihitlerist, care reunea, alături de partidul comunist, diferite alte organizații politice democratice, între care Partidul Socialist Tărănesc, organizații ale Partidului Social-Democrat, a însemnat primul succes al politicii de alianță desfășurate de P.C.R.

25 de ani de la crearea Frontului Unic Muncitoresc

Sub presiunea creșterii luptei antifasciste, cu toate săvârșirile și înconștințele din partea unor conducători ai P.S.D., în cursul anului 1943 s-au produs modificări sensibile în poziția acestui partid; ele și-au găsit o expresie clară în rezoluțiile adoptate de C.C. al P.S.D. care recunoșteau necesitatea unității și acțiunii a partidelor muncitorești, precum și a unei singure mișcări sindicale, în afirmarea hotărârii de a acționa în acest sens.

Porind de la punctele de vedere comune, care apropiau cele două partide, și îndeosebi de la problemele vitale pentru poporul român: salvarea ființei naționale și eliberarea țării de sub jugul hitlerist, întărirea și convorbirea dintre reprezentanții partidului comunist și cei ai Partidului Social-Democrat s-au multiplicat și intensificat. Discuțiile îndelungate au apropiat mult pozițiile celor două partide muncitorești. Faptul că ele au încetat polemicele și acuzațiile reciproce, că au pornit să caute căile de realizare a unității de acțiune nu de la postulate sau teze preestabilite, ci de la realități, de la necesitățile vitale ale clasei muncitoare, ale țării, le-a permis, după atâția ani de sciziune, să găsească un limbaj comun. Rezultatele tratativelor dintre cele două partide s-au materializat în conturarea platformei pe baza căreia urma să se realizeze acordul de colaborare dintre P.C.R. și P.S.D., în încheierea, în prima jumătate a lunii aprilie 1944, a Frontului Unic Muncitoresc.

Reprezentanții celor două partide au hotărât, de comun acord, ca vechia încheierea Frontului Unic să fie adusă la cunoștința maselor muncitoare de ziua marilor sărbători a unității și solidarității internaționale a celor ce muncesc de pretutindeni: 1 Mai. „In ziua de 1 Mai, ziua ei de LUPȚĂ și de SPERANȚĂ — se spune în manifestul lansat în acest scop — muncitorimea organizată, unită, de la comunistii până la socialistii democrați, CHEAMĂ ÎNTRĂEGA CLASA MUNCITOREASCĂ, pe cîți muncitori organizati și neorganizați, întreaga POPORUL ROMÂN — toate CLASELE ȘI PĂTRURILE sociale, toate PARTIDELE ȘI ORGANIZAȚIILE indiferent de culoare politică, credință religioasă și apartenență socială, la luptă hotărâtă pentru pace muncitorească, răsturnarea guvernului Antonescu, formarea unui guvern național din reprezentanții tuturor forțelor antihitleriste, izgonirea armatelor hitleriste din țară, sabotarea și distrugerea mașinilor de război germane”. Frontul Unic făcea un apel fierbinte către întreg poporul român să acorde tot sprijinul armatelor sovietice, să lupte pentru „o Românie liberă, democratică și independentă”.

În același timp, manifestul chema clasa muncitoare la luptă pentru revindicările ei specifice: ziua de muncă de 8 ore, sporirea salariilor, asigurarea necesității la liberă organizare sindicală și politică etc.

Cu toate că acordul de front unic, încheiat între P.C.R. și P.S.D., privea un număr limitat de probleme, cele două partide păstrându-și independența ideologică și organizatorică, faptul că cu 5 luni înainte de eliberarea României, în condițiile unei crunte teroare fasciste, ele au găsit posibilitatea să încheie unitatea de luptă a avut o însemnă importanță și un larg răspuns în rândurile clasei muncitoare și ale întregului popor.

Acționând de aci înainte unită, clasa muncitoare și-a sporit considerabil forța și combativitatea, capacitatea de a mobiliza la luptă masele largi. Aceasta s-a exprimat, în primul rând, în intensificarea pe întreg cuprinsul țării, sub conducerea comitetelor de front unic și a comitetelor patriotice create pe uzine, a acțiunilor muncitorești care îmbinau lupta pentru revendicări economice cu sabotarea dictaturii fasciste și a războiului hitlerist. Frontul Unic Muncitoresc a stat la baza organizațiilor din inițiativa muncitorilor, a formațiunilor patriotice de luptă, forțe înarmate proprii ale clasei muncitoare, care s-au aflat în primele rânduri ale luptei pentru eliberarea țării de sub jugul fascist.

Întărind forța de luptă a clasei muncitoare, crearea Frontului Unic Muncitoresc a exercitat totodată o puternică influență asupra celorlalte clase și categorii sociale, a înlesnit coalizarea tuturor forțelor patriotice și democratice în vederea răsturnării regimului fascist. După cum se știe,

pe baza platformei antihitleriste propuse de Frontul Unic Muncitoresc, în iunie 1944 între P.C.R. și P.S.D. și partidele burgheze — Partidul Național Liberal și Partidul Național Tărănesc — s-a încheiat un acord de colaborare, care a dus la constituirea Blocului Național Democrat. Tocmai crearea unei asemenea largi coaliții a constituit un factor hotărâtor al victoriei insurjecției armate din august 1944.

Crearea Frontului Unic Muncitoresc a avut o profundă înrîurire asupra întregii desfășurări a evenimentelor în perioada următoare insurjecției armate care, după cum se știe, a marcat începutul revoluției populare.

Experiența țării noastre a confirmat din plin însemnătatea unității clasei muncitoare, ca o condiție esențială a împlinirii cu succes a luptei ei istorice. Creșterea și clarificarea strîns unite, clasa muncitoare s-a putut afirma ca forță conducătoare a maselor largi ale poporului. În strînsă alianță cu țărănimea, în unire cu intelectualitatea, cu toate forțele progresiste, clasa muncitoare a asigurat dezvoltarea luptei antifasciste și de eliberare națională într-o luptă pentru eliberarea socială a tuturor celor ce muncesc, răsturnarea de la putere a capitaliștilor și mosierilor, înfăptuirea profundelor transformări revoluționare care au dus la triumful orînduirii noi, socialiste, în țara noastră.

În focul luptei revoluționare, al acțiunilor desfășurate în comun în cadrul Frontului Unic Muncitoresc, a avut loc un proces de continuă apropiere între partidul comunist și Partidul Social-Democrat, de clarificare politico-ideologică, ceea ce a făcut ca cele două partide să colaboreze tot mai strîns, și în cele din urmă să se unifice, pe baza principiilor marx-leniniste. Creșterea în februarie 1948 a partidului unic al clasei muncitoare — Partidul Muncitoresc Român — a marcat o însemnată victorie politică a forțelor revoluționare din țara noastră, asigurînd tuturor oamenilor muncii statul major unic, capabil să-i conducă în opera de transformare socialistă a societății românești.

În iulie 1963, clasa muncitoare, întregul nostru popor au primit cu deosebită satisfacție hotărârea unanimă a Congresului al IX-lea de a schimba denumirea partidului în Partidul Comunist Român, aceasta reflectînd și recunoscînd că în dezvoltarea istorică a partidului nostru, corespunzînd cel mai bine caracteristicilor sale de detașament de avangardă al clasei muncitoare, de conducător politic al poporului, scopului final al partidului — construirea societății comuniste. Hotărîrea Congresului al IX-lea de a se acorda vechimea în partid din momentul întîrii lor în mișcarea revoluționară și celorlalte membri de partid care au făcut parte din fostul Partid Social-Democrat, Partidul Socialist Unitar și Partidul Socialist Independent exprimă aprecierea dată contribuției acestora la dezvoltarea mișcării noastre muncitorești. La împlinirea a 25 de ani de la crearea Frontului Unic Muncitoresc, clasa muncitoare, întregul popor român sînt mîna de dinumai pe care l-au străbătut. Toate marile cuceriri și realizări din răstimpul ultimului sfert de veac au fost dobîndite în condițiile strînselor unități de acțiune și de luptă muncitorească, în jurul clasei muncitoare, sub conducerea Partidului Comunist Român.

„Clasa muncitoare — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu — a eucerit războiul și recunoscînd țărănimea, intelectualitatea, și celorlalte categorii de oameni ai muncii, a întregului popor, toamii datorită faptului că și-a dovedit în practică, în mod strălucit, capacitatea de a conduce destinate țării pe calea construirii societății socialiste și comuniste”. Urmind neabătut partidul comunist, exponentul intereselor vitale ale clasei muncitoare și ale întregii națiuni, înfăptuind mărețul program de dezvoltare multilaterală a patriei elaborat de Congresul al IX-lea și de Conferința Națională a partidului, poporul român va obține noi mari succese în lupta pentru desăvîrșirea construcției socialiste, pentru înflorirea României socialiste, pentru triumful cauzei celor ce muncesc din întreaga lume.

(Urmare din pag. 1)

re, trecem printre oamenii noștri, încordată într-o activitate pe care strămoșii lor, strămoșii noștri, tații lor și tații noștri n-o cunoșcuseră niciodată: activitatea industrială.

Ca ființă rațională, omul are o mare capacitate de adaptare. Una din explicațiile acestei activități industriale, care le-a devenit firească oamenilor, este, asadar, propria lor inteligență. Dar aceasta nu este explicația totală. Muncitorii de la „Danubiana” și de la Uzina de mașini grele, ca și alții, nenumărați, muncesc așa cum muncesc pentru că au îndreptățirea produsului care-i satisface, care-și răstîrșe binefăcerea asupra lor, deodată cu înțelegerea lui în angrenajul național.

VLAICU BÂRNA Zorile

N-am uitat zorile-întîiului Mai, zorile Anilor de-atunci, înseninînd întunecatele fețe, Lumina primăverii rănită de ostrețe, „INTERNATIONALA”, iarba verde și florile.

N-am uitat mugurii nădejdiilor, exploziile lor, Sub cerul de zinc, melancolic și rece; Orizontul deschis al cîmpurilor prin care trece Întîiul lăstun călător.

N-am uitat cîntecul izvorit din geamăt, Nici coloanele; strigînd cuvîntul ce arde; Amurgurile atîrnînd peste țară, roșii stîndarde, În creștele pădurilor înaripate de frunze și fremăt.

N-am uitat chipurile de tribuni, venerate, Pe cei ce-au veștejit cu sete tirania, Nici luptătorii aprigi în luptă cu stîhbia Ce dăltură-n faptă sfînta libertate.

Nu le-am uitat și-n clarul dimineții de-acum Vibrînd cu-nvolburarea de steaguri și urale Un gînd duos prin vreme și netezește cale Să-nțoară arzătoare lor filii din album.

NEGOIȚĂ IRIMIE

Lumina partidului

Ca primăvara-n ramuri va izbucni mereu, Egarf de lumina a sufletului meu, Eterne anotimpuri făcînd ca să răsară.

Îmi înfășor profilul în steaguri mari de fum, Solemnitatea clipei o pregătesc lucid, Și brațul din adîncuri spre zăi scoate-acum Tot antracitul nopții din soarele torid.

Mă-nînd prin viaducte, sfîdînd în zbor abise, Elastice și suple intruchipînd un salt, Porțile zării acum îmi sînt deschise, Și pasul mi se-aude pe malul celălalt.

Cea mai incandescentă și vie dintre stele În primăvara asta de mai se va ivi, Cu brațul țîn zenitul deasupra țării mele, Pe drumurile nopții brazil îmi sînt facili.

Chiar dîncolo, prin steaguri de fum văd cum tresare Viu, marsul primăverii, ritmat, al țării mele, Îtrăind lumina partidului în zare Sînt arîpi din visul vibrînd peste drapele.

CLAUS STEPHANI

Patria

Patria-i un dangăt uriaș ce răsuna peste noi: a cel sunet înundînd al meu oraș — un poem de cer și de oțel.

Patria-i ulciorul de pămînt gingaș prins în colțul de oțel; un salut ce umbra-și sună-n vînt înforat de timp și de văpaie.

Patria e ulița cu soare și străvechea turlă sfînd sub lună; sunetul și forma în culoare un olar pe roată le-adună.

Patria-i a mea Cisnădoară, primăvara floarea în cîreș; e țărînul sîrîndînt izvoară și copilul meu din ei aleși.

Patria e cîntul din bătrîni ce-l aduc cu mine de-acasă, unde-avem aceeași rădăcini și flori de soare și mătasă.

În românește de Mihai Gavril

GRIGORE HAGIU Un steag, în Mai...

Un steag, în Mai, s-alegem pentru sărbătoare, cînd roadele se-ncheagă-n floare și-n inima din noi, atofncăpătoare, se-anunță inimile viitoare.

Un steag al nostru, deci și-al lumii, trăgîndu-și seva din hotarul humii, ce ni l-au mărginit străbuni și ni l-a-ntipărit în sînge cîntarea mumi.

Sub focurile tale, primăvară, ce le-nalți, mai roșu este roșul de Carpați, și hotărînd fierbîntele, bogatul an, cel dat un sfer de veac să numere, mai galben galbenul de Bărăgan și mai albastru-albastrul pur de Dunăre.

Priviți-l, steagul, peste toate urcîndu-și vasta lui sonoritate, un nume are și un țel, un dor, legînd prezent de viitor, prietenos purtîndu-și întreitile culori la marea sărbătoare-a fericirii tuturor.

VICTOR TULBURE

Cînd plină e de flori cetatea...

Au steagurile faldurile roșii Ca singele pe care-aiț de-amar În vremea beznii l-au vîrsat strămoșii Și-n zorii slavei neamul proletar.

De-aceea fruntea cînd de steag se-atinge Și-l sărutăm cu buzele fierbinți, Se scurge-n noi clootocul singe Vuind din străbunici și din părinți.

Văpaia lui e-n steag a treia parte Lîngă azur și aur lucitor, Ca să se-nalțe-n veacuri fără moarte Întregul neam stăpîn pe viitor.

Și-n mai cînd plină e de flori cetatea Și-n august cînd se-aprînde-a vieții stea, Sub tricolor să-și cînte libertatea, Să-și dăruie și viața pentru ea!

AL. ANDRIȚOIU

Cîntec

Coloana înfîntă de oameni, — un inel de inimii globul lumii îl cuprinde. — Pe partea românească mă înrolez în el și cîntecul ca astrul de Mai mi se aprinde.

Înconjurăm pămîntul, cîntînd. Străbatem mări, escladăm și vremii ne vrem un nou preludiu — sărbătorim lucrări, cu fruntea grea și gravă ca după-un mare studiu.

Cîntarea României se-ade deslușit, Încurarea României se vede. Ea există monumentală-n sine așa cum s-a zidit, — gîndirea ei exaltă, în veac, socialistă.

Coloana înfîntă de inimii, cerc deschis, spirală și vîlută pe planiglob rămîne — urmașilor lăsată: realității și vis. În ea sînt deslușite culorile române, Încît mîndria-mi simplă mi-o port pe-obraz solar. Armîndu-mi, strămoșescul din timp în noi descînde și prin Florar simt cîntecul în mine cum rituos se-aprînde.

Cultul muncii

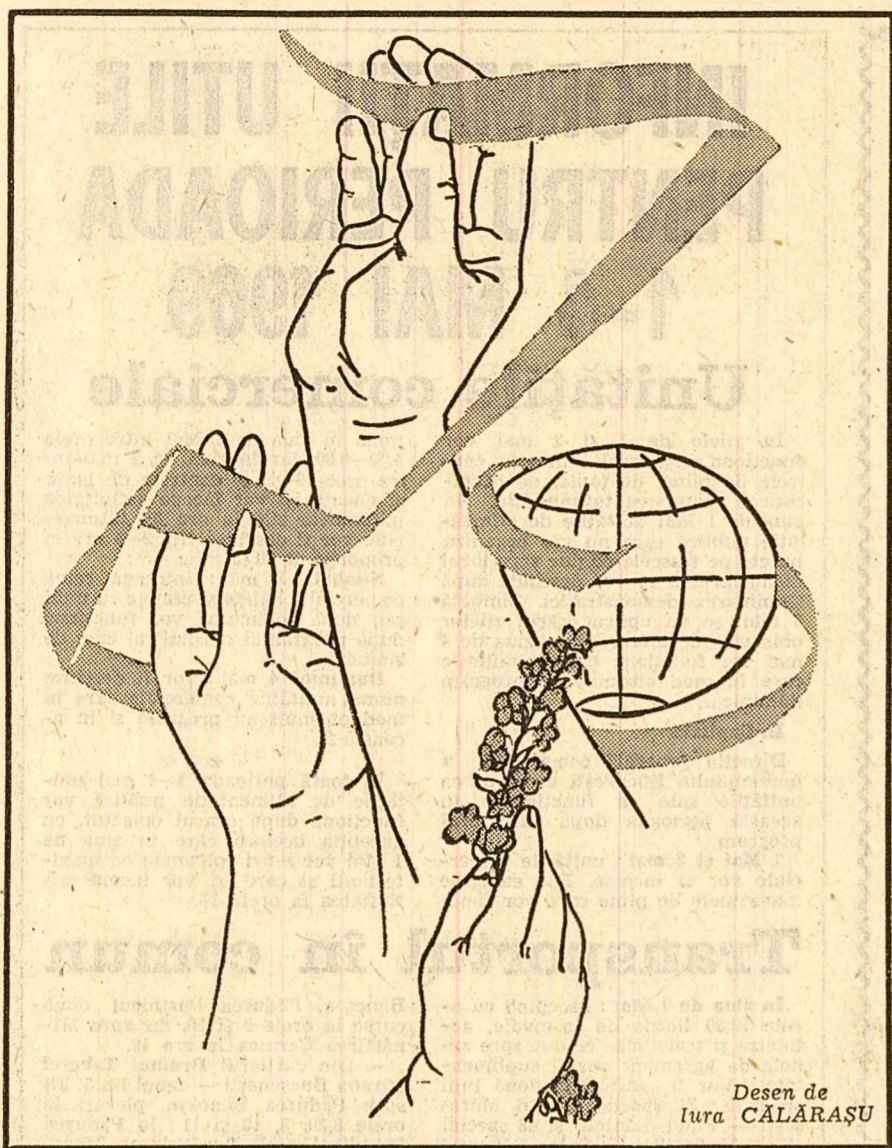
tractele milioane investite se materializează și senzația participării tale la această realitate e senzația dominantă a întregii ființe.

Dar fiecare are certitudinea că ansamblul este bine gândit, este structurat în funcție de loti parametri, de toate desfășurările temporale care urmează.

Cultivarea din bătrîni a respectului pentru muncă face parte din pedagogia practică a poporului nostru.

Da, munca e grea, și așa a afirmat de atîtea ori partidul — trebuie întreprinse multe, în continuare, pentru ridicarea tuturor oamenilor din această țară la nivelul de

por — arată cu precizie rezistența aceluia popor la seismele istoriei, la vicisitudinile, la zădărniciile. Dar acest cult al muncii exprimă și dispoziția înfîntă a aceluia neam de oameni pentru realizări puse în slujba progresului, pentru civilizație, pentru o lume a păcii.

Desen de tura CALĂRAŞU

File din marea cronică a luptei pentru libertatea, progresul și pacea omenirii

ITALIA: Fermi și combativi în bătăliile sociale

Trezirea la viață a naturii în această primăvară este însoțită de o efervescență deosebită a acțiunilor muncitorești de masă, care au cunoscut, în ultimele luni, o intensitate și vigoare remarcabile. Milioane de oameni ai muncii - din industrie și agricultură, din construcții și comerț, din transporturi și administrația de stat - luptă cu îndrăgire pentru îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă, pentru dezvoltarea economică și socială a unor regiuni rămase în urmă, împotriva somajului. Amplasarea manifestărilor organizate - îndrăgite și grave pe plan național, stadiul înalt al unității de acțiune realizate de cele trei centrale sindicale: Confederația generală italiană a muncii (C.G.I.L.), Confederația sindicatelor italiene a muncitorilor (C.I.S.L.) și Unionea italiană a muncii (U.I.L.) - imprimă actualei mișcări de masă a celor ce muncesc o forță deosebită.

Obiectivele luptei revendicative a oamenilor muncii vizează atât îmbunătățirea condițiilor generale de viață și lărgirea drepturilor sindicale în fabrici, cât și o participare mai directă a clasei muncitoare la discutarea hotărârilor importante care o privesc nemijlocit. În acest context se înscriu la loc de frunte grevele la care au par-

1968, la care au participat aproape zece milioane de muncitori și care a paralizat întreaga viață economică. Forța unității de acțiune manifestată pe plan național a împus satisfacerea unor însemnate revendicări economice și sociale ale oamenilor muncii din Franța.

Dar o serie de obiective pentru care au militat atunci oamenii muncii își păstrează actualitatea: restabilirea puterii de cumpărare a salariilor amputați din nou ca urmare a creșterii costului vieții în ultimul an; introducerea scării mobile salariale (cerută mai ales de C.G.T.); reducerea fiscalității excesive; extinderea libertății de mișcare a forței de muncă; în fine, lupta împotriva concedierii și somajului, ca urmare a procesului de fuziuni și concentrări.

Tendentul crescând spre unitatea de luptă muncitorească a determinat un sir de acțiuni de

AFRICA: Fronturile vii ale anticolonialismului

Comunicatele militare sosite din Africa sunt de obicei laconice. Cifrele sunt scuze, dar în spațiile lor se află restatele clocotitoare - rezultata puternic înclinate dintre forțele patriotice africane și trupele coloniale portugheze, dintre formațiunile de partizani și armatele guvernului rasiste din Guinea - Bissau, cea mai fierbinte zonă a Africii, forțele patriotice sunt într-o continuă ofensivă, fapt ilustrat, de altfel, de creșterea numărului acțiunilor lansate împotriva trupelor coloniale. Incercând să contracareze acțiunile patriotice - spunea conducătorul mișcării de eliberare, Amilcar Cabral, trupele coloniale declanșează operațiuni combinate de pe sol, aer și apă. Guinea este o țară a apelor străbătută de fluvii și râuri abundente. Cursurile de apă constituie un mijloc comod de aprovizionare și improvizare a taborelor militare, dar în ultimii ani incursiuni prozagi guineezii controlează din ce în ce mai mult aceste drumuri. Azi, peste două treimi din suprafața țării se află sub administrația forțelor patriotice.

La mii de kilometri de această zonă, patrioții din Angola desfășoară o luptă la fel de înfaptă. Din cele mai din urmă zile, în nouă acțiunează mișcarea populară de eliberare a Angolei. Savana angoleză este

R. F. A GERMANIEI: Tineretul în mișcarea pentru o politică a păcii

Hamburg. Recent din inițiativa organizației tinerilor muncitori socialisti (S.D.A.J.) - sediul publică în unui tribunal ad-hoc. Creația a mai unu trecut, numărând acum aproape 8.500 de membri, S.D.A.J. revendică adoptarea unei legi care garantează calificarea tinerilor ucenici. În acest domeniu sînt în vigoare reglementări deosebite, unele datînd din 1869. Acum, la această sesiune, membrii S.D.A.J. din Hamburg învinsese patronatul și oficialitățile care periclitau viitorul social al tinerilor muncitori care deprind o meserie în industrie, comerț, agricultură. Tribunalul din Hamburg a constituit începutul unor demonstrații ce se vor desfășura în întreaga țară. Presa consemnează că problemele ridicate de ucenicii din marile port vizează 1.300.000 de tineri (din care 60 la sută între 15-18 ani).

Ne-am referit la o formă de acțiune a tineretului muncitoresc. Tinerii vest-germani acțiunează împreună pe planuri politice de un ordin mai larg - dezavouarea unui trecut funest, înfăptuirea unor prefaceri progresiste. Așa au fost, de pildă, în această țară, acțiunile împotriva legislației excepționale sau împotriva efectelor negative ale concentrării presi în mina citrova concerne. „Răsposta tineretului” constă publicat în Oskar Negt, cu referire la conserul Springer - era îndreptată împotriva puterii care stă la dispoziția unei rețele de informare de asemenea procedurii locale și încheierea de parte însemnată a numeroase acțiuni de zădărnire a adunărilor partidului neozant, nu o dată ele determină autoritățile locale să refuze încheierea șăilor.

„Frankfurt, Bonn, Heidelberg, Freiburg” - nume de mari orașe sau de vechi centre universitare. Pe străzile lor, tineretul studios demonstrează pentru democratizarea universității, pentru crearea de condiții care să permită

U.R.S.S.: Înfăptuiri ale constructorilor comunismului

Un ziar moscovit a publicat zilele trecute o hartă a Uniunii Sovietice pe care principalele santiere ale anului 1969 erau marcate prin vignete. O legendă la harta amintea o edificiu, fără îndoială, remarcabil efort al poporului sovietic în construcția comunismului, realizările cu care el întîmpină ziua de 1 Mai. Să încercăm s-o schițăm.

O siluetă de furnal plasată în dreptul orașului Cerepovet arată că acolo se construiește o nouă unitate siderurgică. Numai că, în acest caz, harta, destul recentă, a rămas oarecum în urma realității. Într-un respectiv furnal a început să producă metal de o capacitate de 2.700 metri cubi, el va realiza anual 1.800.000 tone de fontă, ocupînd locul prim între agregatele siderurgice construite în URSS. Un frate geamăn al acestuia se înalță acum în Ural, în cadrul combinatului din Nișnii Taghil. Se apropie de sfîrșit și construcția celei de-a doua tranșee a secției de convertizare cu oxigen din Enachevo, în Donbass, o secție similară fiind dată recent în exploatare în cadrul combinatului siderurgic din Siberia apuseană. În prezent, producția anuală de fontă a U.R.S.S. se apropie de 80 de milioane tone, iar cea de oțel a trecut de 100 de milioane tone.

Numerose sînt de harta ce o am în față vignetele reprezentînd santierele hidroenergetice. Să ne oprim o clipă pe malurile Eniseului, la Krasnoarsk. Barajul, un soi de munte de beton, înălțat de oameni în calea vișiosului fluviu siberic, a atîr în mai multe puncte cotele finale prevăzute în proiect. Recent, montorii de aci au încheiat instalarea celui de al șaselea hidroagregat, cu o putere de 500.000 kilowati.

R. D. VIETNAM: Totul pentru victoria împotriva agresorului

Uzina din Hanoi care poartă numele de 1 Mai evocă un moment de seamă al luptelor revoluționare purtate de proletariatul vietnamez. Aici, acum patru decenii, în ajunul zilei de 1 Mai, a avut loc, sub conducerea partidului și a sindicatelor roșii, una din cele mai mari greve muncitorești.

Viața muncitorilor de aici s-a împletit întodeuna strîns cu destinele poporului vietnamez. Combativitatea și spiritul lor de abnegație s-au evidențiat, pe rînd, în epopeea cuceririi independenței naționale, în opera de reconstrucție economică de după 1954, iar în anii din urmă în eroica rezistență națională împotriva agresiunii americane.

În ultimii ani viața uzinei 1 Mai a fost aceeași cu a celorlalte întreprinderi industriale din țară și spiritul lor de lăzăr avariate între două războaie dușmane, evacuarea, producția în orice condiții. Mulți dintre muncitorii au luat din nou parte în luptă pentru a apăra în așezările și satul împotriva bombardelelor și napalmului.

Aceste rezultate, obținute în condițiile extrem de dificile ale luptei împotriva agresiunii americane, conferă o profundă semnificație zilei de 1 Mai 1969, care găsește poporul vietnamez în condiții noi și din urmă - mobilizat sub lozincă patriotică „totul pentru victorie”, apărîndu-și cu hotărîre dreptul sacru la libertate și independență.

AMERICA LATINĂ: Tărănimea își spune răspicat cuvîntul

Jandarmieria din localitatea Esteli (Nicaragua) a fost solicitată de autorități într-o singură săptămîna la trei operațiuni de evacuare a tărănilor de pe moșii ocupate de aceștia. Cea din Via Rica și-a mutat practic înțreg efectivul pe moșia prefectului, cerînd și întăriri de la centru. În provincia columbiană Antioquia, 160 de familii tărăniste și-au recuperat cu forța pămînturile acaparate prin fraudă juridică de către un mare proprietar, iar cînd la fața locului au sosit un batalion de carabinieri, „s-au apărut cu furci și lopeti” - informează ziarul „El Espectador”.

Mitigarea și mărirea tărănismului în Chile, Ecuador, Bolivia, Salvador. Sub o formă sau alta, mișcările tărăniste se succed în valuri pe continentul latino-american, de la Sierra Nevada din Patagonia La rădăcina lor stau rînduilele economice și sociale care de secole condamnă la foamete, mizerie și ignoranță cea mai mare parte a populației. Din pădurea întinsele latino-americane întinse în mediul rural un peisaj inva-

S. U. A.: Cei ce se împotrivesc războiului

1.200 de studenți și elevi reprezentînd 156 de universități și licee din toate colțurile Statelor Unite s-au întrunit recent într-o sesiune „Tip Organizația Națiunilor Unite”, în cadrul căreia au fost abordate unele probleme internaționale majore care confruntă astăzi omenirea. Lucrările acestei sesiuni originale, ununiți, descurate și ele în mare parte la sediul O.N.U., au avut loc sub auspiciile „Consiliului colegial pentru O.N.U.” - o organizație studentescă americană avînd legături cu peste 500 de universități și licee din întreaga țară.

În cadrul dezbaterilor, tinerii au abordat cu o deosebită maturitate problema războiului din Vietnam. Zece de mii de colegi de-a nănți dintre sutele de mii de tărăni americani în Vietnam - a subliniat unul dintre vorbitori - nu au mai putut primi la locurile de amunici pe care au fost nevoiți să le parăsescă înainte de a pleca la război. Nenumărați infirmi muncesc pentru a se întine în țările atelare pentru invalizi. Desigur că nu la un astfel de viitor visau acești frați și prieteni ai noștri. Ridicîndu-și glasul în numele acelor cărora războiul nedrept dus de S.U.A. în jumetele vietnezeze le-a îndolat familiile, ale milioanele de tineri americani îngrijorați de acest război, participanții s-au

FRANȚA: Roade ale acțiunilor unite

1 Mai 1969 încununează în Franța un an de lupte și acțiuni muncitorești, de puternice mișcări greviste de anvergură. Semnificativ pentru aceste acțiuni este nu numai amplasarea lor, ci și spiritul unității de acțiune care s-a afirmat tot mai mult, jos, în masele mun-

R. P. CHINEZĂ: Un vast tablou al edificării socialiste

Din toate colțurile Chinei populare se anunță în aceste zile de primăvară noi realizări în diferite domenii ale construcției socialiste. Sînt zile deosebite, de puternic avînt în muncă, amplificat și manifestat cu hotărîre în această perioadă de după Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Chinez.

„La Combinatul metalurgic Paotow, din nordul Chinei a fost pus în funcțiune, cu un an înainte de termenul prevăzut, un laminor de profile de cale ferată și traverse de poduri. Cum a fost realizată această performanță? Evident, prin valorificarea amplă a spiritului creator al specialiștilor și muncitorilor care a asigurat deservirea multor dificultăți. La un moment dat - se arată într-un articol publicat în presa chineză - echila de montare a laminorului nu tinea baltul cu sarcinile prevăzute în proiect, deoarece încălzirea buloanelor după metoda veche lua prea mult timp. După repetate experiențe, constructorii au pus la punct un sistem electric de încălzire care a dus la scurtarea apreciabilă a termenelor de execuție. Pe șantier funcționa o macara turn

R. P. BULGARIA: Fluxul continuu al construcției economice

Rila, Pirin și Rodopi - masive muntoase ale căror nume se întinse adesea în folclorul bulgar, au căpătît în ultimii ani, pe lingă vechea lor faimă, o semnificație în plus. Ele adăpostesc astăzi principalele obiective ale hidroenergeticii bulgare. În pădurile acoperite încă cu zăpadă răsună în permanență bubuitul dinamitălor și zgomotul perforatoarelor pneumatice, iar munca pentru valorificarea „cărnelor albe” contribuie la schimbarea peisajului inconjurător. 47 captări de ape, aproape 140 km de canale și tuneluri, 5 lacuri care vor acumula 700 milioane mc de apă reținută de baraje, 7 hidrocentrale - iată exprimat în cifre vastul proiect în curs de realizare pe șantierul cascadei

Obiectivul de bază al dezvoltării energeticii bulgare în anul următor

În constituie importantul complex „Marit”, situat într-o zonă în care sînt concentrate în prezent mai mult de jumătate din rezervele de cărbune bune. Pe baza acestora, se construiește acum o trînză centrală electrică. Zăcămintele carbonifere recent descoperite la Bobov Dol, în apropierea orașului Stanke Dimitrov, vor asigura combustibil pentru încă o termocentrală a cărei construcție este în curs de pregătire.

Comunicatul cu privire la dezvoltarea economiei naționale în primul trimestru al anului curent, dat publicității zilele trecute la Sofia, relevă că producția de energie electrică a continuat să crească. În comparație cu perioada respectivă a anului trecut, ea a sporit cu 13,9 la sută, ajungînd la 4.139 milioane kw.

Sînt vesti bune, așa cum sosesec în aceste zile de primăvară din toate părțile țării, în care se arată că oamenii harnici și pricepuți, prin munca lor cotidiană, înalță tot mai sus edificiul orînduirii socialiste.

Gh. IEVA

P. STANESCU

C. ALEXANDROAIE

Datorită unui obicei încă necunoscut de specialitate, toate păturile de care ne bucurăm, înveliindu-ne cu ele, sint dreptunghiulare ori, în cel mai rău caz, pătrate. Pentru această discutie avem nevoie de o pătură rotundă. Deci, de la bun început, s-a pus problema: de unde fac rost de-o pătură rotundă? Am intrat din magazin în magazin. N-am găsit. Am încercat să dau și „ciudă”. Sper că știți ce-i asta? Am apelat pînă și la direcția de specialitate a Ministerului Industriei Ușoare. Reprezentantul acestui minister mi-a spus: — Vă putem servi cu o pătură rotundă, dar numai cu o pătură cu defecte, cu una subdimensionată, vă dăm și din stocul greu vandabil din cauza coloriturii neplăcute.

— Vreau pătură rotundă.

Responsabilul cultural, auzind din trecut doleanța mea, a intervenit: — Aveți nevoie de o pătură rotundă? Avem. Am făcut una după înțelegerea cu niste poezii. Șiți, când am auzit reclama culturală... Uzei din poezii a recitat poezia „Vreau pătură rotundă”. Cunoașteți poezia?

— Eu o știu:

„Fiecutul mi-e pătrat, Rinichii! am la fel: Am bățuți pătrate Iar glicile o vorbă Căldura de la soba-mi Desigur, e pătrat. Paharul — tot pătrat. Stau singur în pătrat. Și pentru-a necerui Vreau pătură rotundă”.

stau pe craca aia. Ce dacă-i uscată și o să se rupă cu mine? Stau și-n ghips, și-n ciment, numai să vă simțiți dumneavoastră bine... De ce n-ați venit și cu familia? E o seară de lucru, nu-i vorba, dar... ce era dacă vă aduceați barem, copiii!? Știu că aveți niste copii tare drăgăși. Ce rău imi pare că n-ați venit cu ei...? Mi plimbam prin grădina zoologică, mă lăsam sfîșiat de pantere, de lei, intram în

Al doilea înscris la cuvînt a fost „turnătorul”. El a început prin a spune că pînă ce cu am băut o tuică și am luat două măsline, unii dintre invitații consumat... L-am rugat să se deplaseze în incinta prădimită zoologică și să-l „toarne” pe ăla care are de gînd să fure vreun leu. A luat cuvîntul „lăudărosul”. L-am întrerupt cum e deschis gura și i-am dat însărcinarea să colindă „toată tarba verde” și

La a cincea pătură, pe dreapta, am auzit un scandal. Două familii, rude între ele, se certau. Citi-va dintre „rivalii” chiar puseseră minile pe obiecte contondente. Am întrerut: — Din ce v-ați luat? — Domnule, imi zice unul de pe pătură, te văd om serios, fit dumneața arbtriu. Eu m-am așezat la rînd la bere, iar tînga mea, la același rînd, pentru mici. Ne întorcem cu

— Asta nu e raionul meu. Aici a avut timp de activitate „procesomanul”. I-am întrerut pe cei supărați: — Ce s-a petrecut aici? — A venit un... nu știu cum să-l calific, căc a trecut pe aici și Vlăduț, copilul nostru. I-ar fi lovit intenționat cu mincea. Sustin că noi l-am învîțat pe Vlăduț să den cu mincea în el. A făcut un scandal!... Au intervenit dumneața și individul s-a

ca un arc de paterfon. Be-țiul m-a descoperit. Mi s-a adresat: — Auzi, tovarășe se? De ce nu scrii dumneața nimic de soferii asta? De-o oră m-am urcat în getarul asta și nu vrea să-i dea drumul... Uite, măi sofer, nesuferit (scotea buletinul). Uite adresa mea. Îți plătesc cît vrei. (Către public). Nu mai știți aici de pomana, cî getarul e ocupat de mine. Hai sofer, dă-i drumul! (Leul, deloc. Nu era sofer).

Cea mai mare surpriză am avut-o însă cînd m-am îndreptat spre locul unde asternusem pătura rotundă. În locul ei am găsit un sanitar. Se ridica o vîlă în jurul sanitarului, se afla hoțul: — Opera mea. Mi-ați spus să vă arăt ce pot. Iată! Bine, dar și-n zilele de sărbătoare? — Noi nu avem odihnă. N-avem program, n-avem sărbători. — Cătura noastră unde-i? — Care pătură? — Cea rotundă, pe care am asternut-o aici, pe care am luat gustări copioasă din perisabilități... Vă invit să prietenii. — Am niste prieteni care se ocupă cu veniturile ilicite ale cetățenilor. — Să vină și dumneața. Dacă sint oameni de înțele, o să ne distrăm bine. — Și dacă nu sint oameni de înțele? — Pînă la proba contrarie... Serviti ceva? Vă place bila pe care mi-am ridicat-o? Un aperitiv? — Merți. Nu. — „Minicosul”, după ce s-a dat în lanturi, se lăuda că-foa în lant și n-a văzut nimic acolo interesant în afară de niste progete. „Turmașul” a venit să-mi spună că l-a văzut pe unul de pe pătura din dreapta furînd gheață de la pătura din stînga. Iar „demagogul” mi-a împusat capul cu niste lozinci pe care le stiam din copilărie...

ÎNȚILNIRE AMICALĂ LA IARBĂ VERDE

„PĂTURĂ ROTUNDĂ” LA CARE PARTICIPĂ: UN BINEVOITOR, UN SLUGARNIC, UN BEȚIV, UN PROCESOMAN, UN LĂUDĂROS, UN DEMAGOG, MAI, MULȚI COPACI, EU ȘI ALȚII

cușca leopardului, numai să-i vad pe copilașii dumneavoastră rînd... După ce-am „spart gheața”, am pus invitații mei următoarea întrebare: — Ce căutați voi printre noi? Pentru această întrebare am adus intenționat cu mine într-o colivie, o muscă. I-am dat drumul și s-a auzit bîzîitul ei. Nimeni n-a scos o vorbă. Mi-am dat seama că a fost o întrebare prea dură. — Nu sintem la judecata de apoi. Nu trebuie să fii atât de smerit. V-am invitat la o constituire sinceră. În jurul nostru, după cum vedeți, nu sint nici cazane cu smoală, nici drăci și nici îngeri. Mirosul care vă gidăia nările e de mici și de patricieni și nicăicum de smîrni ori tîmîie. Vedeți în așă optera mea vreun ferăstrău? Credeti că v-am chemat aici să vă tai capul? Păcatele mele!

Apelul meu la sinceritate i-a înscinat pe interlocutorii mei. Constatînd și lipsa stenografiei, și-au dat drumul. Primul a luat cuvîntul demagogic: — Măi tovarășe dragi — a început el — salutăm în „mijlocul” nostru pe tovarășul care...

să facă un raport de activitate la sfîrșitul sindicatului, iar între timp să se dea în lanturi ori bărci... — Mult prea iubiti! mei invitați! — am început eu. Cî singură rupăminte am la voi: arătați-mi și mie, aici, la fata locului, ce sinteți în stare. Dezîntînu-

micii și cu berea și fină-mă, cînd ajuungem aici, imi arată obrazul și-mi spune să-mi fie rusine. De ce să-mi fie rusine? — I-am întrerut eu... — Și el, finul dumitale? — Auzi dumneața, mă acuză de... Cî în momentul, în timpul cît am stat

plîns oamenilor de ordină că a fost jignit. Ne-a cerut adresele ca să ne dea în judecată. — Procesomanul mi-a făcut cu ochiul. Mi-a spus: — Opera mea. După zilele astea de odihnă, am de lucru. Am făcut rost pînă acum de 8 procece. Pînă disează... — Mai spre marginea locului de agrement, mai spre nordul terbei verzi, am văzut niste oameni să-rînd în sus de bucurie. — De ce sinteți atîi de fericiți? — Cum să nu fim fericiți! Eu sint înscris la „Dacia” de un an jumătate. Sint programat cu ea abia pentru septembrie. A dînețat a ciocnit cu noi un spirit un tovarăș care era o rudă apropiată la. Săptămîna viitoare mă duc să ridic mașina. Imi aranjează el.

— Eu cu butelina... Și mie mi-a promis. Pointine mă duc s-o iau. — Mie mi-a dat adresa unde să mă prezint să cumpăr mobila. — „Omul cu relații” mi-a făcut cu ochiul: — Opera mea! Am luat și niste avansuri. Îi propoșesc și pe asta. Le fac rost și de hîrtii de prins muste.

În jurul cui, unde este captiv cel mai al dracului leu al grădini zoologice, puzderie de oameni. Mai toti erau îngroziti. Injurătorii, dresorii, alergau încolo și-ncăce nestînd ce să facă. M-am apropiat de cușca. În ea, „bețivul” meu și leul, care era încobdat

foileton de Nicuță TĂNASE

și-ud! Am nevoie în documentarea mea, de faptele. Răspîndi-vă. Am eu grije de pătură și de bu-nurile de pe ea. Cînd vi se va face foame ori sete, dați pe aici. La treabă! Vă urez succes în ramură! M-am lănat pe pătură și, cu brațele sub cap făcuse perna, așteptam să culeg roadele. Era o vreme splendidă. Un cer senin, fără umbră de nori. Întîmplător, am observat două familii care își strîngeau lucrurile pentru plecare.

— De ce plecați? I-am întrerut eu destul de mirat. Abia ati venit. — O să vină o ploaie cu trăsnete, o să se termine și berea pînă la priză. Noi ne ducem la „Pustnicul”. Acolo... — Pesimistul a trecut pe lângă mine, mi-a făcut cu ochiul și mi-a spus: — Opera mea. Eu t-am făcut să plece.

la rînd i-as fi spus nevestei să-i dea lui mai mult de băut ca să se îmbete. Iar eu să stau mai lingă ea... Cîc i-as fi dat o înfîntare, în față, la „Patria”, după sărbători... Doamne iartă-mă, sint om serios.

A intervenit și fină-său: — Omul care mi-a spus ce-ati vorbit voi la rînd n-avea nici un interes să mintă. Nu mă cunoaste și nu vă cunoaste. Mi-a spus că a stat și el la rînd și a auzit cu urechile lui. — „Binevoitorul” mi-a făcut cu ochiul și m-a mimat de la departare cîteva cuvînte: — Opera mea, maestre! Pe vreo țigeva pături, am observat oameni tare plouați. L-am întrerut pe „binevoitor”: — Aici tot tu ai „lucrat”? De ce sint oamenișii dia atîi de posomozii?

Într-unul din cartierele de agrement, mai spre nordul terbei verzi, am văzut niste oameni să-rînd în sus de bucurie. — De ce sinteți atîi de fericiți? — Cum să nu fim fericiți! Eu sint înscris la „Dacia” de un an jumătate. Sint programat cu ea abia pentru septembrie. A dînețat a ciocnit cu noi un spirit un tovarăș care era o rudă apropiată la. Săptămîna viitoare mă duc să ridic mașina. Imi aranjează el.

— Eu cu butelina... Și mie mi-a promis. Pointine mă duc s-o iau. — Mie mi-a dat adresa unde să mă prezint să cumpăr mobila. — „Omul cu relații” mi-a făcut cu ochiul: — Opera mea! Am luat și niste avansuri. Îi propoșesc și pe asta. Le fac rost și de hîrtii de prins muste.

În jurul cui, unde este captiv cel mai al dracului leu al grădini zoologice, puzderie de oameni. Mai toti erau îngroziti. Injurătorii, dresorii, alergau încolo și-ncăce nestînd ce să facă. M-am apropiat de cușca. În ea, „bețivul” meu și leul, care era încobdat

INFORMAȚII UTILE PENTRU PERIOADA 1-4 MAI 1969

Unitățile comerciale

În zilele de 1 și 2 mai vor funcționa în cursul dimineții centrele de pine, de lapte, de desfacere a gheții și tutungeriile. În ziua de 1 Mai unitățile de alimentație publică care nu vor organiza bufete pe trasee se duc spre locul demonstrației se vor deschide după terminarea demonstrației. Sîmbătă 3 mai se va aplica orarul zilelor obișnuite de lucru, iar în ziua de 4 mai vor funcționa numai unitățile care în mod obișnuit au program diminal.

În Capitală

Direcția generală comercială a municipiului București a dispus ca unitățile sale să funcționeze în această perioadă după următorul program:

1 Mai și 2 mai: unitățile comerciale vor fi închise. Fac excepție magazinele de pine care vor funcționa în ziua de 1 Mai între orele 5,30-9,30, iar în ziua de 2 mai între orele 6-12; centrele de lapte și gheață își vor începe activitatea în ziua de 1 Mai între orele 3; tutungeriile vor fi deschise cîte 3-4 ore în proporție de 50 la sută.

Sîmbătă 3 mai: întreaga rețea comercială, halele și pietele cu anul sau două schimburi vor funcționa după programul obișnuit al zilei de sîmbătă.

Duminică 4 mai: vor fi deschise numai unitățile comerciale care în mod obișnuit au program și în această zi.

În toată perioada 1-4 mai unitățile de alimentație publică vor funcționa după orarul obișnuit, cu excepția aceluia care în ziua de 1 Mai vor servi coloanele de manifestanți și care își vor începe activitatea la orele 18.

Transportul în comun

În ziua de 1 Mai: Începînd cu orele 13,30 liniile de tramvaie, autobuze și troleibuze ce duc spre zonele de agrement vor fi suplimen-tate. Vor fi înfîntate două linii speciale: 31 special (Podul Mărășești — Piața Ștefiei) și 48 special (Piața Ștefiei — Pădurea Băneasa) care vor circula fără oprire.

În zilele de 2, 3 și 4 mai: Toate liniile care duc spre zonele de agrement vor fi întărite în tot cursul zilei. Se vor organiza trei linii speciale: 31, 48 și 83 (Podul Mărășești — Soseaua Nordului între orele 18-24). În aceste zile se vor organiza curse speciale rapide fără oprire între principalele cartiere de locuințe: Titan, Drumul Taberei, Mihail Kogălniceanu, Gliești și cartierele de agrement: Pădurea Băneasa, Pădurea Pustnicul, Pădurea Mogosoaia, Minăstirea Cernica și Pădurea Buda-Arges. Programul va fi următorul:

— Din cartierul Titan (Aleea Barajului Dunării) vor pleca următoarele curse speciale: spre Pădurea Băneasa, la orele 8,30, 9, 10 și 11; spre Pădurea Pustnicul, Minăstirea Cernica, Pădurea Mogosoaia, Pădurea Buda-Arges, cu plecări la orele 9 și 10.

— Din cartierul Titan (strada Ștefiei) vor pleca spre Pădurea Băneasa, la orele 9 și 10, și spre Pădurea Pustnicul, la orele 10 și 11.

— Din cartierul Gliești (soseaua Gliești) — B-dul Constructorilor) vor pleca două curse speciale spre Pădurea Băneasa și Pădurea Pustnicul la orele 10 și 11.

Întorcerea din zonele de agrement spre cartiere va avea loc la orele 17.

Transportul călătorilor pe C.F.R.

Intrucît în această perioadă de transport vor fi mulți sportivi, Ministerul Căilor Ferate a luat măsuri suplimentare pentru asigurarea unor condiții de călătorie corespunzătoare.

La toate trenurile în circulație cu regim de rezervare a locurilor, precum și la cele personale și la curse de persoane, vor fi atașate vagoane suplimentare.

Farmacii

În zilele de 1 și 2 mai a.c. vor fi deschise următoarele farmacii: nr. 71 — Str. Jolot 10; nr. 77 — Str. Împărătuț Traian 68; nr. 78 — Bd. Gheorghe Gheorghiu-Dej 34; nr. 79 — Str. Berzei 46; nr. 85 — Cal. Griviței 183; nr. 90 — Bd. Republicii 65; nr. 92 — Sos. Cîrșingi 49; nr. 94 — Sos. Bucureștii Noi 106; nr. 100 — Bd. Bucureștii Noi 70; nr. 103 — Bd. Păcii 74; nr. 106 — Sos. Bercei 63; nr. 111 — Str. 7 Noiembrie 13; nr. 113 — Str. Zăganului 1; nr. 118 — Bd. Muncii 102.

În ziua de 2 mai vor fi deschise, între 7-21,30, următoarele farmacii: nr. 7 — Cal. Victoriei 129; nr. 8 — Str. Mihail Eminescu 1; nr. 13 — Str. Galați 78; nr. 20 — Cal. Serban Vodă 43; nr. 21 — Str. Baba Novac 2; nr. 23 — Cal. Mosilor 217; nr. 27 — Sos. Armatei Sovietice; nr. 31 — Str. 30 Iunie 197; nr. 32 — Sos. Mihail Bravu 197; nr. 34 — Vatra Luminoasă 38; nr. 37 — Piața Cosbuc 7; nr. 39 — Sos. Pantelimon 323; nr. 41 — Cal. Căpitanilor 135; nr. 44 — Str. Teodor Speranțiu 47; nr. 47 — Str. Ștefan cel Mare 1; nr. 49 — Cal. Victoriei 14; nr. 50 — Complex comercial A. Bercei Sud; nr. 58 — Cal. Rahovei 79; nr. 61 — Cal. Serban Vodă 268; nr. 62 — Cal. Gheorghiu-Dej 111; nr. 64 — Cal. Feroarilor 74; nr. 68 — Bd. 1 Mai 47; nr. 72 — Sos. Pandurii 1 A; nr. 73 — Cal. 13 Septembrie 196; nr. 74 — Str. Carol Davila 1; nr. 78 — Str. Știrbei Vodă 55; nr. 80 — Bd. Dîmbovitza 23-25; nr. 81 — Cal. Plevnei 244; nr. 83 — Cal. Griviței 78; nr. 96 — Str. Mărganului 65; nr. 99 — Str. Pașurei 13-15; nr. 101 — Sos. Chișinău 167; nr. 119 — Cal. Știrbei Vodă 18.

Vor fi închise, în zilele de 1 și 2 mai, următoarele farmacii: nr. 28, 95, 104, 105, 107, 112, 114, 115, 116, 122, 124.

Prestări de servicii

În perioada 1-4 mai vor fi deschise un număr de unități ale cooperatîi metesugărești. Programul unităților din Capitală va fi următorul:

Reparații la instalații sanitare, electrice, la aragaze și frigider: unitatea nr. 1, în zona de la Calea Plevnei nr. 1, tel. 14 32 23 va fi deschisă între orele 8-13.

Reparații și lucrări de întreținere auto: în ziua de 1 Mai: spălă-gresat, unitatea nr. 9, str. Maria Rosetti nr. 8, tel. 12 84 71, între orele 7-14; întreținere și reparații mecanice, precum și deparanți unitatea din Bd. Aerogării nr. 38, tel. 33 18 21, între orele 14-22. În ziua de 2 mai, unitățile sus-amîn-tate vor funcționa între orele 7-14, în plus lucrări de întreținere și reparații vor putea fi efectuate și la unitatea nr. 19 din Calea Flo-reasca nr. 294, tel. 33 43 52 între orele 7-14 (între orele 7-17 vor putea fi solicitate la această unitate și deparanți auto în raza orașu-lui). În ziua de 3 mai: spălă-

greaș unitatea din Bd. Aerogării nr. 38 și unitatea nr. 20 din Calea Călărași nr. 260, tel. 22 05 81, ambele deschise între orele 7-14; întreținere și deparanți, reparații la unitatea nr. 4 din Sos. Giurgului nr. 178 tel. 23 94 05, între orele 7-14. În ziua de 4 mai: spălă-gresat, unitatea nr. 20 din Calea Călărași nr. 260, între orele 7-14; întreținere și reparații mecanice, unitatea nr. 6 Buzetii tel. 15 18 58 (între orele 7-17 această unitate va efectua și deparanți auto).

Reparații de televizoare: unitatea din Calea Plevnei nr. 11 tel. 15 04 47 și 14 24 90, în ziua de 1 Mai între orele 17-21, în zilele de 2 și 3 mai între orele 8-12 și 16-21, iar în ziua de 4 mai între orele 8-14.

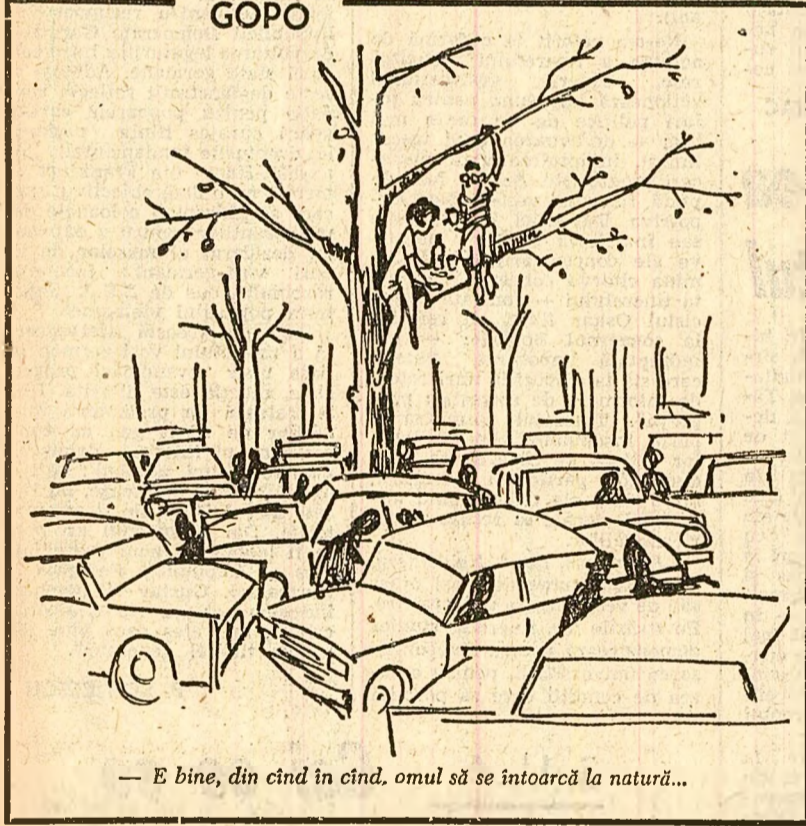
Reparații radio, picupuri și magnetofone: unitatea din Calea Plevnei nr. 13 tel. 15 30 37 și 16 26 87, în ziua de 1 Mai între orele 17-20, în zilele de 2 și 3 mai între orele 8-12 și 17-20, iar în ziua de 4 mai între orele 8-14.

Manifestări artistice

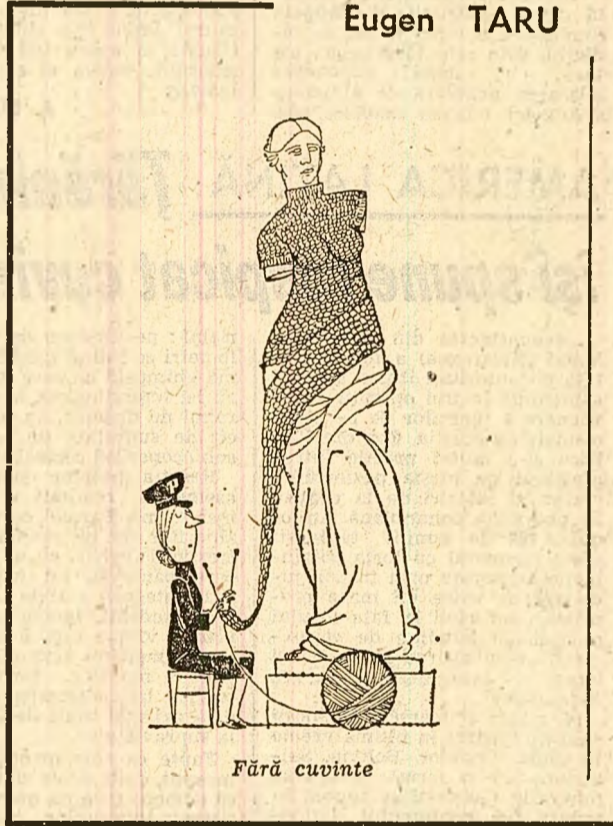
Ansamblul Perința al municipi-ului București va prezenta sîmbătă 3 și duminică 4 mai ora 19,30, la Sala Palatului, premiera spectacolului muzical-coregrafic „Perința mea”. Își vor da concursul: Irina Loghin, Ștefan Ștefan, Eugenia Ficu, Aurel Ionit, Dumitru Hinescu, Tudor Heica, Ion și Iacob Lăceanu, Nicolae Pirvu, Remus Bistria, corul ansamblului, precum și corpul de balet.

Joi 1, vineri 2, sîmbătă 3, duminică 4 mai, pe scenele teatrelor de vară, pe estradele amenajate în parcuri, în diverse cartiere ale Capitalei sau pe cele construite special în păduri din preajma orașului, se vor perinda — fără oprire, numeroase formații artistice de amatori, cunoscute ansambluri profesioniste. Ansamblul „Perința”, U.G.S.R. al Armatei, precum și apreciați actori ai Teatrului „C. Tănase”. Progra-mele vor cuprinde: coruri, cîntece și dansuri populare, melodii de muzică ușoară, momente vesele.

La Casele de cultură ale tinerețu-lui se va înstaura în zilele de 1-2 mai ambianța veselă a unui lîndă de fantezie a carnavalurilor. Un element inedit: toate carnavalurile vor fi înscrise într-o competiție strînsă pentru obținerea cupei „Car-naval 69” acordată de Comitetul municipal al U.T.C. În incinta acestor Case de cultură se vor desfășura în zilele următoare „Seri distractive” — bogate în jocuri și concursuri.

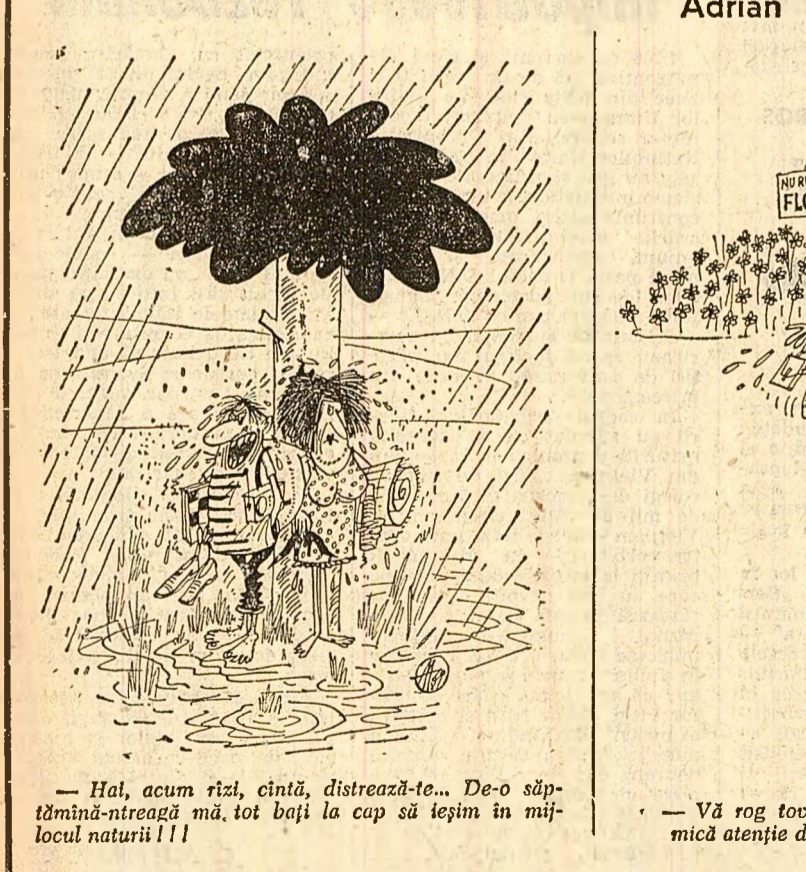
— E bine, din cînd în cînd, omul să se întoarcă la natură...

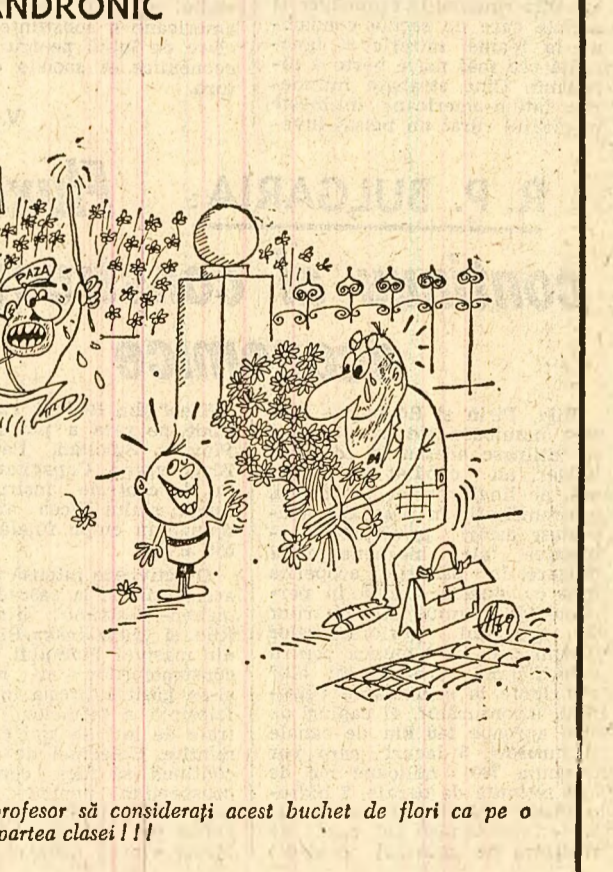
Fără cuvînte

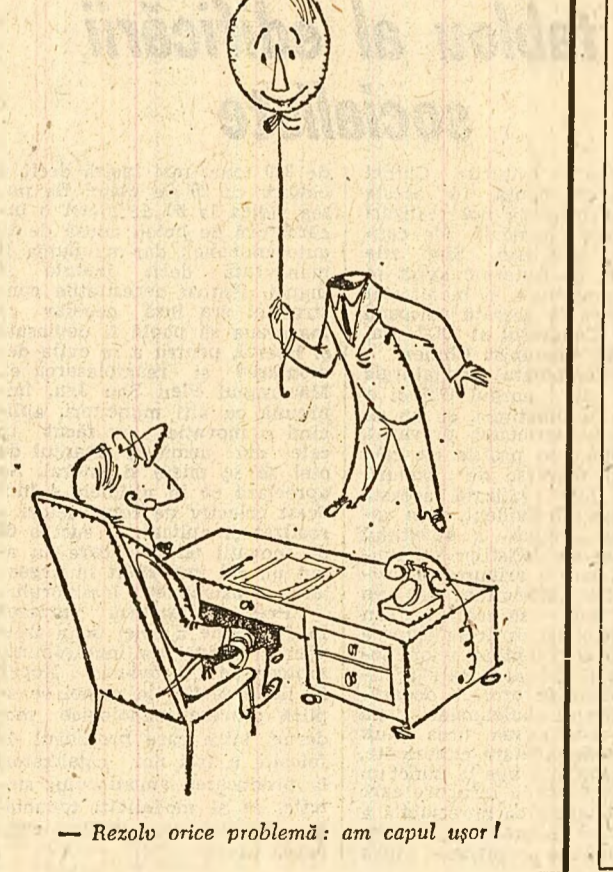
— Noi acem vederi moderne!

— Hal, acum rîzi, cîntă, distrează-te... De-o săptămîna-ntrîncă mă, tot bați la cap să ieșim în mijlocul naturii!!!

— Vă rog tot, profesor să considerați acest buchet de flori ca pe o mică atenție din partea clasei!!!

— Rezolv orice problemă: am capul ușor!

Pe ogoare, printre cei ce pregătesc recolta așteptăm

Cuvîntul cu cele mai profunde rezonanțe

CU PRILEJUL ZILEI DE 1 MAI Sosirea unor delegații

În timp ce în sudul țării numeroși unități agricole sînt chiar judec...

lucra și în zilele de 1-4 mai ogoare a găsit un...

O muncă entuziastă se desfășoară pe ogoare și în județul Brașov...

În timp ce în sudul țării numeroși unități agricole sînt chiar judec...

unități, tov. Alexandru Maruliu s-a aplecat asupra...

În primele trei zile din această săptămîină, în județele amintite putea fi...

În județul Dimbovită, caracteristic pentru unele cooperative agricole este...

Itați citeva aspecte. La cooperative agricole din...

Tărînimea și ceilalți agricultori sînt chemați să depună...

Constantin CAPRANU Nicolae MOCANU

(Urmare din pag. 1)

paratilor, modernizărilor. Asta înseamnă că, practic, noi sîntem într-o...

Asta nu înseamnă că trebuie ca prin munca în să machetez lipsurile...

Acest spirit s-a „construit” la noi de-a lungul anilor, datorită muncii...

Partidul a pus în mișcare noștră armă extrem de importantă: conducerea colectivă...

Într-un cuvînt, de la mine și tovarășii mei muncitorii, pină la personal...

Nu dubim fatalității și indiferenței, cei care dau din umeri. Scopul că...

Încheiere, vreau să subliniez că lărgirea democrației reale nu e un...

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „stă în puterea noastră să...

ȘTIRI SPORTIVE

• TENIS - Terenul Progresul din Capitală va găzdui în zilele de 2, 3...

• CICLISM - În turul ciclist al Belgiei (amatori), după trei etape...

• FOTBAL - Selecționata Elveției a suferit o neașteptată înfrîngere...

• VOILEI - În primul meci al semifinalelor „Cupei campionilor cup...

Numărul viitor al ziarului va apărea sîmbătă, 3 mai 1969

La invitația Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România...

De asemenea, vor participa la sărbătorile zilei de 1 Mai delegația Confederației...

Plecarea peste hotare a unor delegații ale Consiliului Central al U. G. S. R.

Răspundînd invitației unor centrale sindicale naționale au plecat peste hotare...

Cronica zilei

Între 27-30 aprilie, o delegație economică a Republicii Senegal a vizitat România...

Teatrul muzical „Stefan Măcelaru” din București, în frunte cu artistul...

Cooperativele agricole din județul Ilfov au terminat semănatul porumbului

În seara zilei de 29 aprilie, cooperativele agricole din județul Ilfov au terminat...

ÎN ANUL XXV

În timp ce contribuie la întărirea solidarității, creașionarii tuturor eșar...

După cum o demonstrează scena lumii, forțele păcii și ale progresului...

În jurul orei 8.45 - Transmisiune de la mitingul și demonstrația oamenilor...

La noi, pe pămînturile de îngă Carpați și Dunăre, de la un capăt la celălalt...

(Urmare din pag. 1)

numai de o amplă dezvoltare industrială modernă, nu numai de o agricultură...

Ca deputat în Consiliul popular județean Mureș și membru al comitetului...

Afară de consiliul popular, cu gama lui vastă de posibilități, participă la completarea „zonă” răz...

conducerii colective, ele nu sînt doar un simplu cadru, ci corespund unei...

responsabilității studenților față de formarea personalității proprii. Am...

Ca om al muncii de naționalitate maghiară, așa dori să elegez și spiritul...

Sînt cîteva din realitățile democrației socialiste, față de care ne simțim...

Încheierea, vreau să subliniez că lărgirea democrației reale nu e un fenomen...

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „stă în puterea noastră să lărgim...

Încheierea, vreau să subliniez că lărgirea democrației reale nu e un fenomen...

conducerii colective, ele nu sînt doar un simplu cadru, ci corespund unei...

responsabilității studenților față de formarea personalității proprii. Am...

Ca om al muncii de naționalitate maghiară, așa dori să elegez și spiritul...

Sînt cîteva din realitățile democrației socialiste, față de care ne simțim...

Încheierea, vreau să subliniez că lărgirea democrației reale nu e un fenomen...

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „stă în puterea noastră să lărgim...

Încheierea, vreau să subliniez că lărgirea democrației reale nu e un fenomen...

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „stă în puterea noastră să lărgim...

Încheierea, vreau să subliniez că lărgirea democrației reale nu e un fenomen...

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „stă în puterea noastră să lărgim...

conducerii colective, ele nu sînt doar un simplu cadru, ci corespund unei...

responsabilității studenților față de formarea personalității proprii. Am...

Ca om al muncii de naționalitate maghiară, așa dori să elegez și spiritul...

Sînt cîteva din realitățile democrației socialiste, față de care ne simțim...

Încheierea, vreau să subliniez că lărgirea democrației reale nu e un fenomen...

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „stă în puterea noastră să lărgim...

Încheierea, vreau să subliniez că lărgirea democrației reale nu e un fenomen...

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „stă în puterea noastră să lărgim...

Încheierea, vreau să subliniez că lărgirea democrației reale nu e un fenomen...

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „stă în puterea noastră să lărgim...

conducerii colective, ele nu sînt doar un simplu cadru, ci corespund unei...

responsabilității studenților față de formarea personalității proprii. Am...

Ca om al muncii de naționalitate maghiară, așa dori să elegez și spiritul...

Sînt cîteva din realitățile democrației socialiste, față de care ne simțim...

Încheierea, vreau să subliniez că lărgirea democrației reale nu e un fenomen...

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „stă în puterea noastră să lărgim...

Încheierea, vreau să subliniez că lărgirea democrației reale nu e un fenomen...

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „stă în puterea noastră să lărgim...

Încheierea, vreau să subliniez că lărgirea democrației reale nu e un fenomen...

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „stă în puterea noastră să lărgim...

conducerii colective, ele nu sînt doar un simplu cadru, ci corespund unei...

responsabilității studenților față de formarea personalității proprii. Am...

Ca om al muncii de naționalitate maghiară, așa dori să elegez și spiritul...

Sînt cîteva din realitățile democrației socialiste, față de care ne simțim...

Încheierea, vreau să subliniez că lărgirea democrației reale nu e un fenomen...

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „stă în puterea noastră să lărgim...

Încheierea, vreau să subliniez că lărgirea democrației reale nu e un fenomen...

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „stă în puterea noastră să lărgim...

Încheierea, vreau să subliniez că lărgirea democrației reale nu e un fenomen...

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „stă în puterea noastră să lărgim...

conducerii colective, ele nu sînt doar un simplu cadru, ci corespund unei...

responsabilității studenților față de formarea personalității proprii. Am...

Ca om al muncii de naționalitate maghiară, așa dori să elegez și spiritul...

Sînt cîteva din realitățile democrației socialiste, față de care ne simțim...

Încheierea, vreau să subliniez că lărgirea democrației reale nu e un fenomen...

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „stă în puterea noastră să lărgim...

Încheierea, vreau să subliniez că lărgirea democrației reale nu e un fenomen...

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „stă în puterea noastră să lărgim...

Încheierea, vreau să subliniez că lărgirea democrației reale nu e un fenomen...

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „stă în puterea noastră să lărgim...

conducerii colective, ele nu sînt doar un simplu cadru, ci corespund unei...

responsabilității studenților față de formarea personalității proprii. Am...

Ca om al muncii de naționalitate maghiară, așa dori să elegez și spiritul...

Sînt cîteva din realitățile democrației socialiste, față de care ne simțim...

Încheierea, vreau să subliniez că lărgirea democrației reale nu e un fenomen...

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „stă în puterea noastră să lărgim...

Încheierea, vreau să subliniez că lărgirea democrației reale nu e un fenomen...

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „stă în puterea noastră să lărgim...

Încheierea, vreau să subliniez că lărgirea democrației reale nu e un fenomen...

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „stă în puterea noastră să lărgim...

conducerii colective, ele nu sînt doar un simplu cadru, ci corespund unei...

responsabilității studenților față de formarea personalității proprii. Am...

Ca om al muncii de naționalitate maghiară, așa dori să elegez și spiritul...

Sînt cîteva din realitățile democrației socialiste, față de care ne simțim...

Încheierea, vreau să subliniez că lărgirea democrației reale nu e un fenomen...

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „stă în puterea noastră să lărgim...

Încheierea, vreau să subliniez că lărgirea democrației reale nu e un fenomen...

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „stă în puterea noastră să lărgim...

Încheierea, vreau să subliniez că lărgirea democrației reale nu e un fenomen...

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „stă în puterea noastră să lărgim...

conducerii colective, ele nu sînt doar un simplu cadru, ci corespund unei...

responsabilității studenților față de formarea personalității proprii. Am...

Ca om al muncii de naționalitate maghiară, așa dori să elegez și spiritul...

Sînt cîteva din realitățile democrației socialiste, față de care ne simțim...

Încheierea, vreau să subliniez că lărgirea democrației reale nu e un fenomen...

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „stă în puterea noastră să lărgim...

Încheierea, vreau să subliniez că lărgirea democrației reale nu e un fenomen...

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „stă în puterea noastră să lărgim...

Încheierea, vreau să subliniez că lărgirea democrației reale nu e un fenomen...

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „stă în puterea noastră să lărgim...

